TOLGA

DİŞİ PANTER

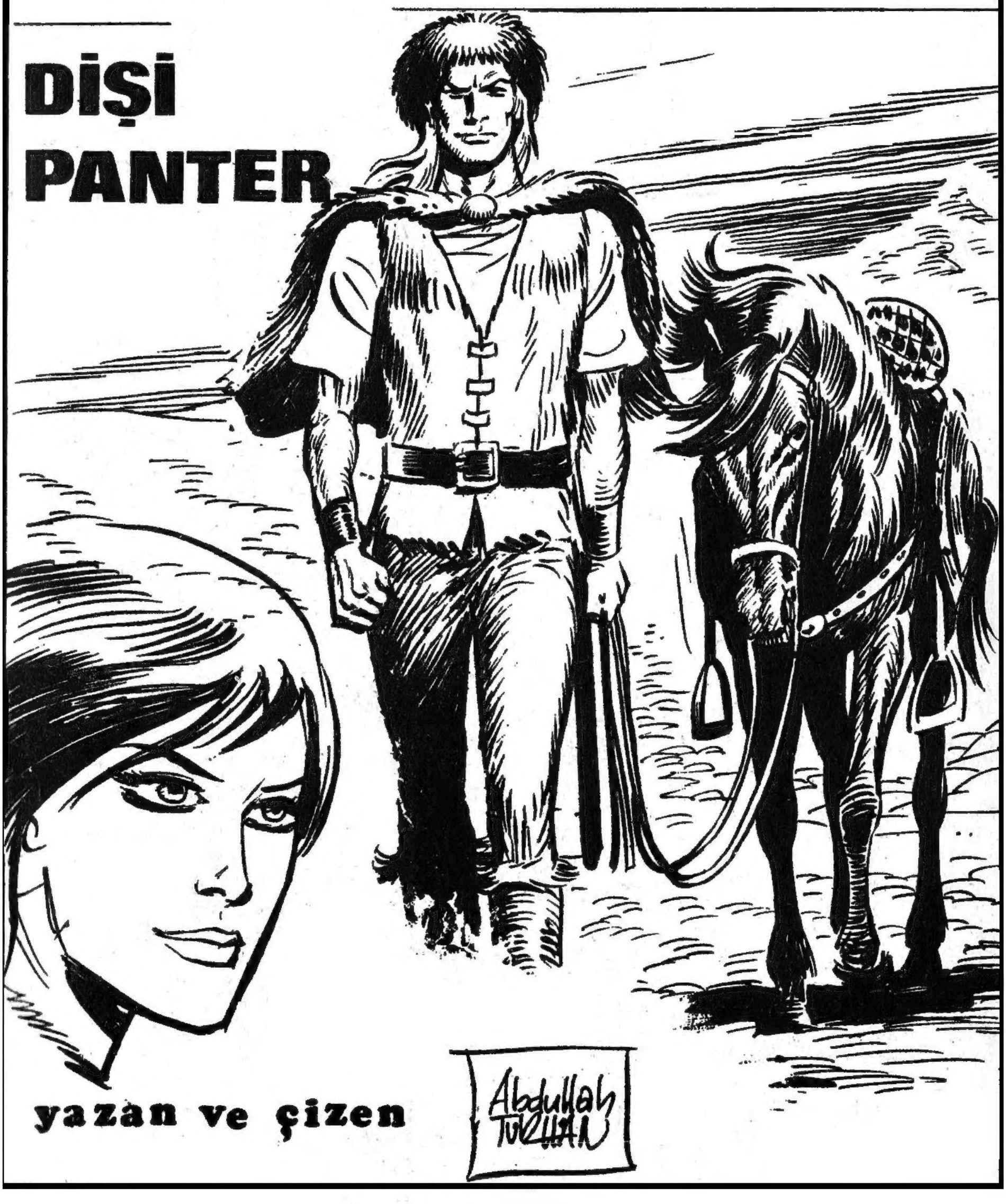

yazan ve çizen

Abdullah Tulgan

UZUN KILIÇLI KAHRAMAN'ın

Yeni serüveni

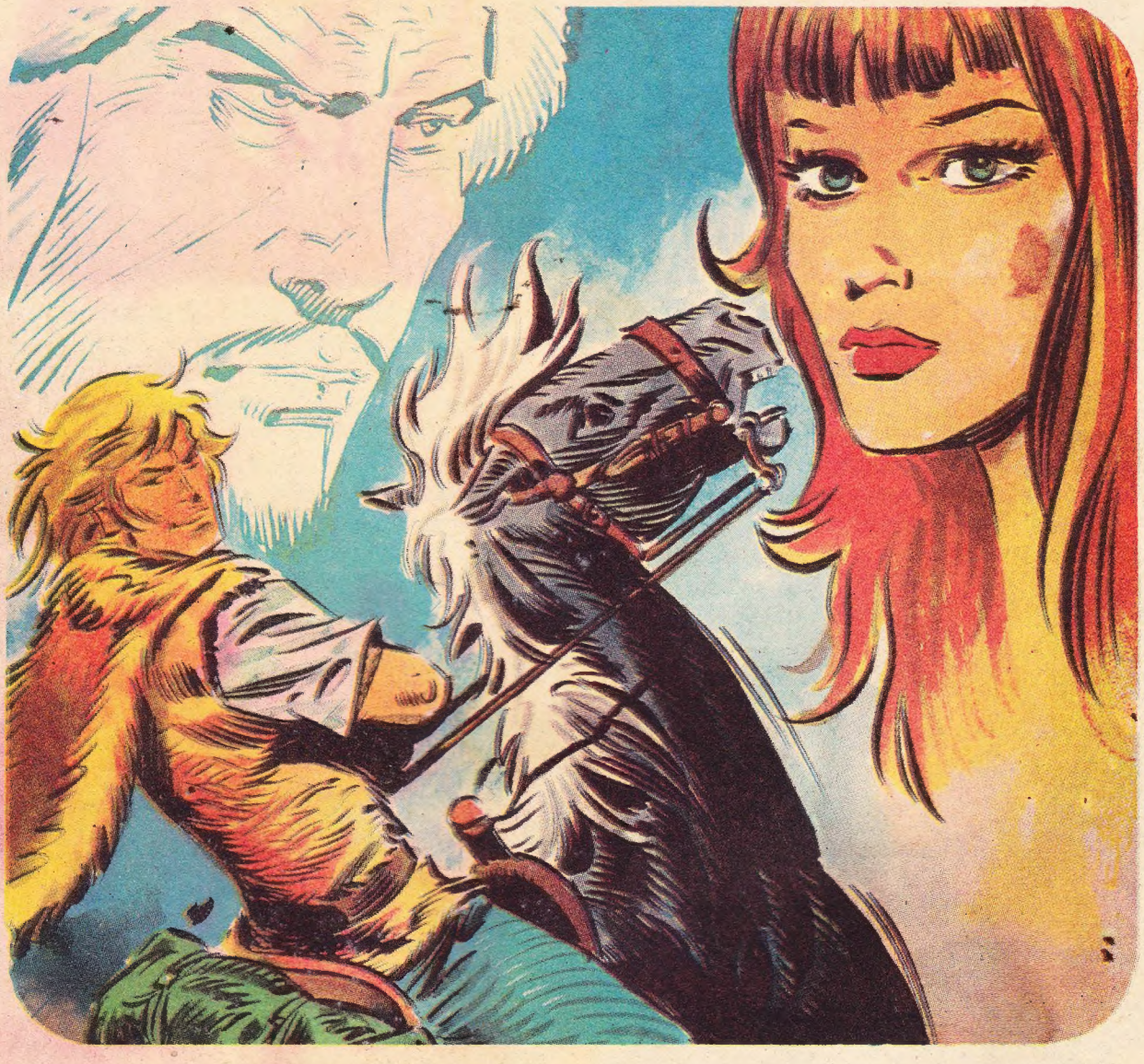

DİŞİ PANTER

Bugün başladık

Kızgın güneş, orta Asya'nın Bulga vadisini kasıp kavuruyordu. Buna rağmen yüzlerce kişi, Üçtuğ Obası'nın yüce başbuğu GURHAN'ın yeğeni, yakışıklı KARGITAY için vermiş olduğu ölüm kararının tatbikini görmek arzusuyla, kazıklarla çevrili büyük çukurun etrafını doldurmuştu. Gurhan henüz otağına gelmemişti. Halk heyecan içindeydi. Gurhan'ın ölüm saçan muhafızları halkın isyanını önlemek için tetikte duruyorlardı.

Üçtüğ obasının gəddar başbuğu Gurhan, bütün heybetiyle otağına doğru yürüdü...

...yüzünde bir intikam alevi dolaşıyordu. Kaşları çatılmış, gözlerini bir noktaya dikmişti. Dişlerinin arasından mırıldandı.

BANA KARŞI GELENLER ÖLMEYE MAHKÛMDUR!

Gurhan otağına oturdu. Bir süre hiç konuşmadan halkı ve ölüm hükmünün yerine getirileceği alana baktı. Biraz sonra öz kardeşinin oğlu. Burada korkunç bir şekilde can verecekti.

Halk dikkâtle Gurhan'ı izliyordu. Onun eline düşenler bir daha asla güneş yüzü görmezlerdi.

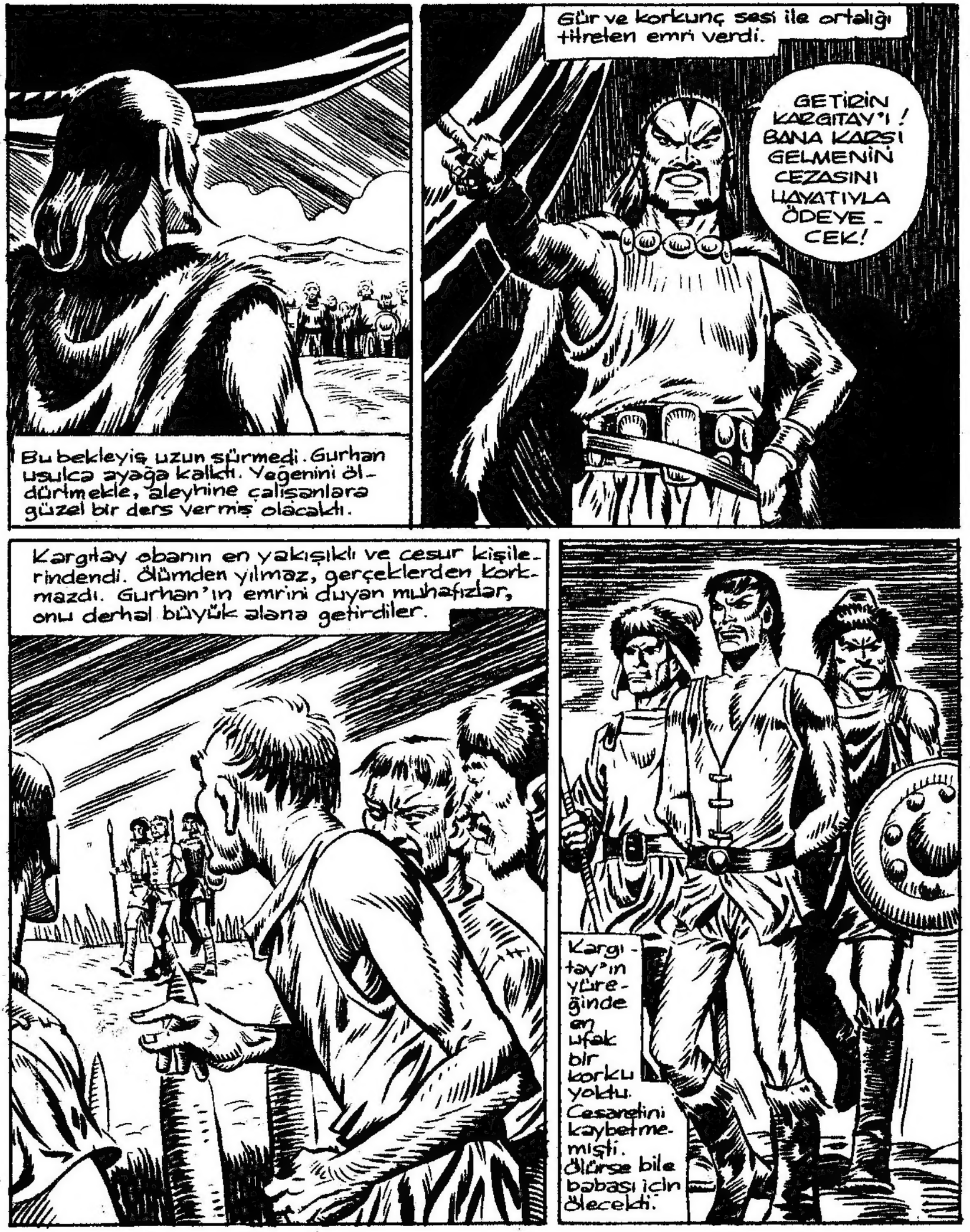
Bu bekleyiş uzun sürmedi. Gurhan usulca ayağa kalktı. Yeğenini öldürtmekle, aleyhine çalışanlara güzel bir ders vermiş olacaktı.
Gür ve korkunç sesi ile ortalığı titreten emri verdi.
GETİRİN KARGITAY'I! BANA KARŞI GELMENİN CEZASINI HAYATIYLA ÖDEYECEK!
Kargıtay obanın en yakışıklı ve cesur kişilerindendi. Ölümden yılmaz, gerçeklerden korkmazdı. Gurhan'ın emrini duyan muhafızlar, onu derhal büyük alana getirdiler.
Kargıtay'ın yüreğinde en ufak bir korku yoktu. Cesaretini kaybetmemişti. Ölürse bile babası için ölecekti.

Kargıtay, sakın adımlarla gelerek Gurhan'ın önünde bulunan kazıklara dayandı. Gözlerinde şimşekler çakıyordu. Amcasını nefretle süzdü.
Gurhan, yeğeninin bu meydan okuyuşunu hazmedemiyordu. Ölüm ona haddini bildirecekti.
YİĞİT KARGITAY BABASINA ÇEKMİŞ! ÖLÜM ONA VIZ GELİYOR!
GURHAN ARTIK BİZE DE ZULÜM YAPACAKTIR. KARGITAY GİBİ BİR KÖRÜYLUCUDAN MAHRUM KALIYORUZ!
SEVGİMİ KİNE VE NEFRETE DÖNDÜRDÜN KARGITAY... BENİ YEGEN KAATİLİ YAPACAKSIN!
NE KOLAY VE NE KADAR RAHAT YALAN SÖYLÜYORSUN GURHAN... YEGEN KAATİLİNDEN EVVEL, SEN BİR KARDEŞ KATİLİSİN! BABAMI ÖLDÜRTÜP, YERİNE BİR LEŞ KARGASI GİBİ OTURDUN!

Kargıay yüksek sesle konuşuyor, Sözlerini herkes hayret ve heyecanla dinliyordu.
... AMA HİÇ BİR HAİN, HİÇBİR ALÇAK, HİÇBİR KARDEŞ KAATİLİ UZUN MÜDDET SALTANAT SÜREMEZ!
SUS! YALAN SÖYLÜYORSUN. BU İFTİRAYI HAYATINLA ÖDEYECEKSİN!
Ve Gurhan ağzından köpükler saçarak ileriye doğru iki adım attı.
GÖTÜRÜN! SENİ AKLIN ALMAYACAĞI BİR ÖLÜM BEKLİYOR. MUHAFIZLAR, GÖTÜRÜN ŞU İTİ KARŞIMDAN!
Ama sözünü tamamlamaya vakit bulamadan, Gurhan'ın Muhafızlarından biri kargısını böğrüne sapladı
GEBER!
Delikanlı bu emri duyunca babasının kaatili Gurhan'a doğru tükürdü.
Bu sırada halkın arasından bir ses yükseldi.
KAATİL GURHAN!..
KAATİL GURHAN!..

Kargıtay'ı destekleyen adamı öldüren muhafız. Kanlı mızrağını cesedin üzerinden çekerek homurdandı.

YÜCE BAŞBUĞ GURHAN'IN EMİRLERİNE KARŞI GELENİN SONU BUDUR! KEŞİN SESİNİZİ!..

Müthiş birşeydi bu!.. Bir anda korkunç bir gürültü ölüm alanını kaplayıverdi. Tahta tekerlekler üzerine oturtulmuş, etrafı kalaslarla çevrili muazzam bir kafes getirtiliyordu... Halkı dehşete salan gürültü bu kafesin içinden geliyordu.

Delikanlı, masum adamı öldüren muhafıza dikdik baktı... üzgündü...

İŞTE, GURHAN'IN ZALİM ADAMLARI!

NE YAZIK Kİ ELİM KOLUM BAĞLI!

Bu arada tahtaların sürtüşmesinden meydana gelen sabir sesi, halkı biraz daha dehşete düşürdü.

ne oluyordu, bu ses neydi?

İŞTE! GURHAN'IN ÖLÜM SAÇAN BOĞASI GELİYOR!

ORTA ASYA'DA BU BOĞA İLE BAŞ EDECEK YİĞİT YOKTUR!

KARGITAY'IN İŞİ BİTİKTİR!

Boğayı getiren araba, gıcırtı ile ilerleyerek kazıkların önünde durdu. Halk heyecan içinde bekliyordu. Artık çıt bile duyulmuyordu.

Boğa, daha ziyade korkunç bir canavara benziyordu. Burun delikleri açılıp kapanıyor, ağzından salyalar akıyordu. Gözleri yerinden fırlayacakmış gibiydi.

Kargıtay, ilerleyerek arabanın önünde durdu. Azgın boğa'nın kazgın nefesi birden yüzünü yaladı.

Kargıtay, azgın boğayı süzerken, Gurhan'ın emri üzerine bir muhafız ellerini çözmeye başladı.

Gurhan, Azsonra ölüm şerbetini içecek olan yeğenini şeytanî bir tebessümle süzüyordu.

Delikanlı, elleri çözülünce derin bir nefes aldı. Muhafızlar boğayı salıvermek için Gurhan'ın son emrini bekliyorlardı.

Nihayet Gurhan bir elini havaya kaldırarak beklenen ölüm emrini verdi.

MUHAFIZLAR!..

BOĞAYI SALIN!..

Emri duyan muhafızlar, arabanın üstüne çıkıp sürgülü kapıyı açmaya başladılar.

Üçtüğ, obasının katil boğası, biran evvel kurbanına saldırmak istiyor ve huysuzlanıyordu. Gözlerinin akı kapkızıl olmuştu... Soluyor, kafasını etrafa salıyor ve korkunç sesler çıkarıyordu.

Muhafızlardan biri, hayvanın meydana fırlaması için kargının ucu ile...

...boğanın sırtını kanatırcasına dürtüyordu...

Hiç bir silahı olmayan Kargıtay ile, önüne geleni parçalayan boğa arasında cereyan edecek dövüşü seyretmeye hazırlanan halkta heyecan son haddini bulmuştu.

Boğa, serbest kalır kalmaz ölüm meydanına bir şimşek gibi atılıverdi. Onun için Kargıtay'ı iki saniyede cansız yere sermek, parçalamak işten bile olmayacaktı.

Abdullah Tuğman

Boğanın bu müthiş çılası karşısında Kargıtay elinde olmıyarak iki adım geriledi.

TANRI KARGITAY'I KORUSUN!

BU BOĞA ONU SAĞ BIRAKMAZ!

Delikanlı babasının öcünü almadan ölmek istemiyordu. Fakat boğanın dehşet saçan bakışları onu bir an ümitsizliğe sevketti.

Gurhan'ın kana susayan boğası, o koca cüssesinden beklenmeyen bir çevikllikle, tozu dumana katarak Kargıtay'a doğru saldırdı.

Azgın boğanın bu ölüm kokan saldırısı karşısında Kargılay önce bir an durakladı... Sonra durumun vahametini anlayarak önce sağa doğru hafifçe bir hareketle bulundu. Arkasından kendini sola doğru fırlattı. Boğanın hamlesi böylece boşa gitmişti.
Abdullah Turhan

Boğanın bu müthiş saldırısı karşısında halk soğuklerler döküyordu. Kargılay'ın hareketi ise onları birkaç saniye de olsa farahlatmıştı.
AFERİN KARGITAY'A... DOĞRUSU ÖLÜMDEN KIL PAYI KURTULDU.
DUR BAKALIM, ACELE ETME! SIYRILDI AMA, BOĞA DAHA BETER AZGINLAŞTI.

GUZHAN'IN PLANINI ŞİMDİ DAHA İYİ ANLIYORUM BOĞAYI TAM BİR CELLÂT GİBİ YETİŞTİRMİŞ!
Durumun gittikçe güçleşeceğini anlayan Kargılay, nefes nefese kalmış gözlerinden alev saçan boğayı izliyordu.

Ölüm boğası, Kargılay'ın hâlâ sağ kalışına şaşırmış gibiydi. Yeri bir iki defa eşeledikten sonra...

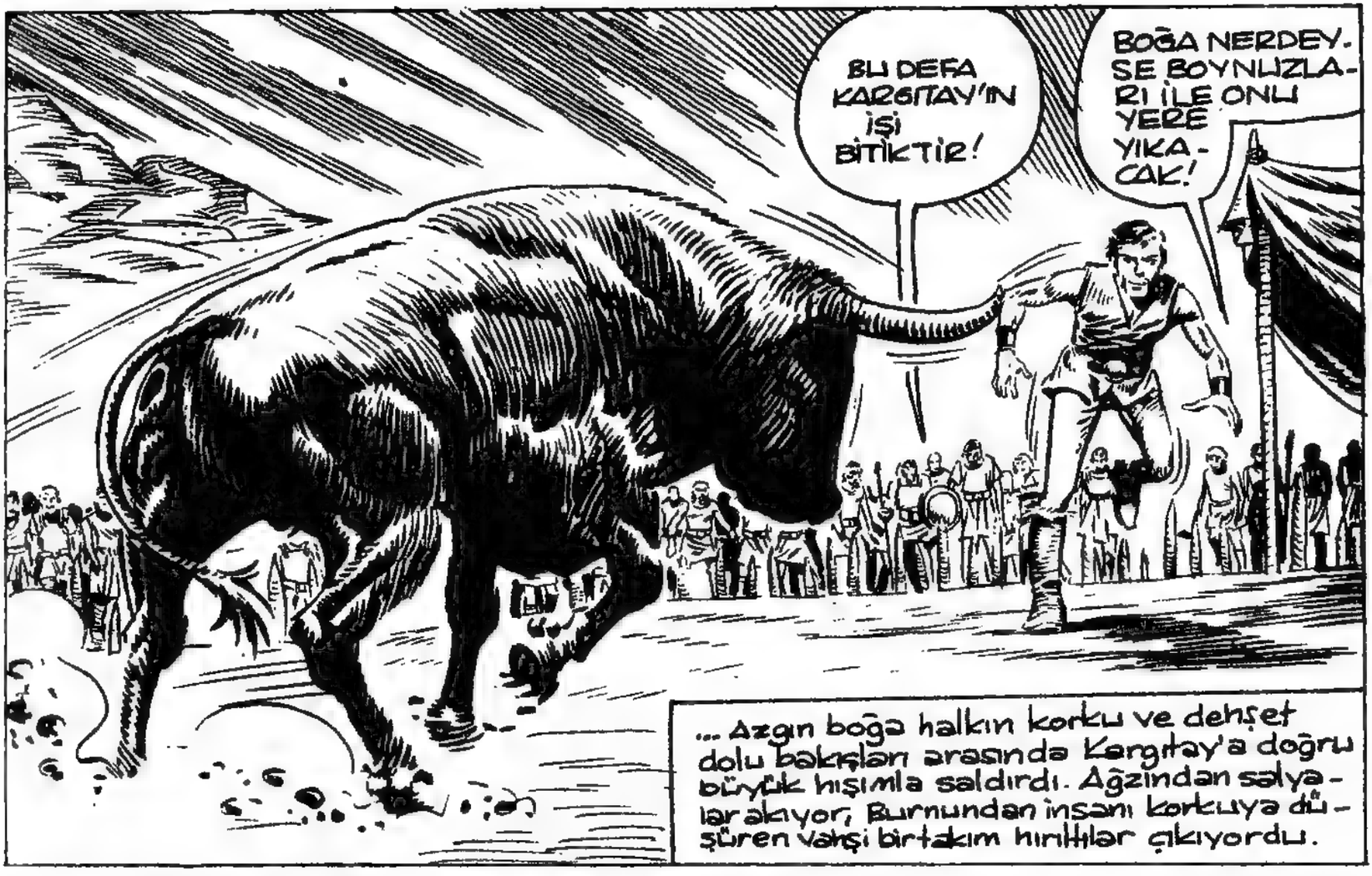
BU DEFA KARGITAY'IN İŞİ BİTİKTİR!
BOĞA NERDEYSE BOYNUZLARI İLE ONU YERE YIKACAK!
... Azgın boğa halkın korku ve dehşet dolu bakışları arasında Kargıtay'a doğru büyük hışımla saldırdı. Ağzından salyalar akıyor, Burnundan insanı korkuya düşüren vahşi birtakım hırıltılar çıkıyordu.

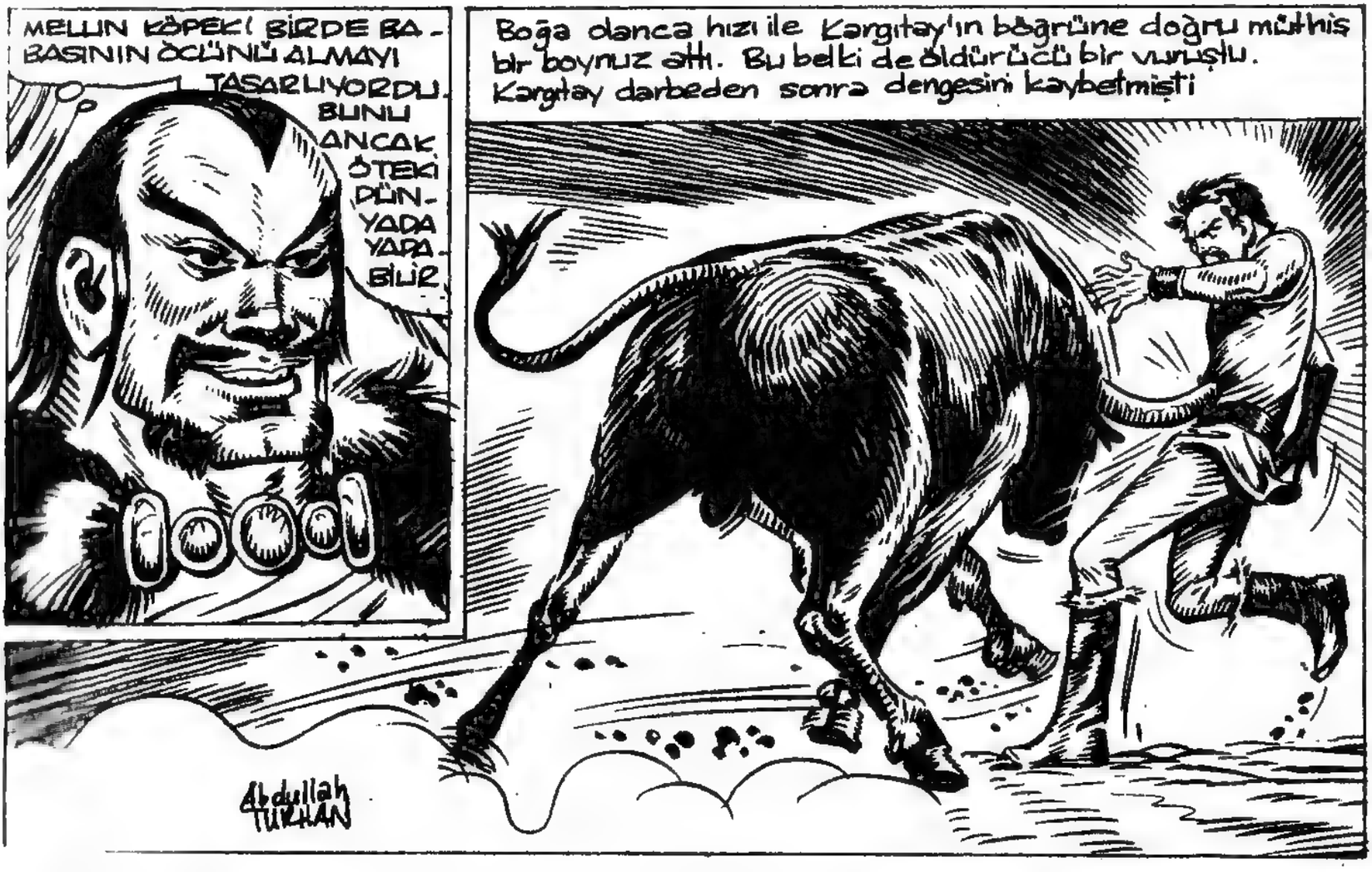
MELUN KÖPEK! BİRDE BABASININ ÖCÜNÜ ALMAYI TASARLIYORDU. BUNU ANCAK ÖTEKİ DÜNYADA YAPABİLİR
Boğa olanca hızı ile Kargıtay'ın böğrüne doğru müthiş bir boynuz attı. Bu belki de öldürücü bir vuruştu. Kargıtay darbeden sonra dengesini kaybetmişti
Abdullah TURHAN

Kargıtay'ın bu feci durumu, kendisini seven halkı perişan etmişti. Uçtuğu obası, bir yiğidini kaybediyordu. Zalim Gurhan'ın istediği bu değil miydi?

TANRI BİZE KARGITAY GİBİ BİR YİĞİDİ BİLE AZ GÖRDÜ.

ONUN ÖLÜMÜNDEN SONRA BİZİM DE BAŞIMIZA GELECEKLER VAR!

TANRIM! BANA KUVVET VER TANRIM!

Delibaşlı, katil boğanın böğründe açtığı derin yarayı tutarak, dizleri üzerinde doğrulmaya çalıştı. Akan kandan gömleği kızıla boyanmıştı..

Gurhan'ın azgın boğası aynı tam mânası ile yok edemediği için bir kat daha kızgın olarak ani ve sert bir dönüş yaptı.. Burnundan alev fışkırıyordu sanki...

Abdullah TURHAN

Bu, beki de ölüm boğasının son atağı olacaktı. Kargıtay binbir güçlükle ayağa kalktı.

AZRAİL ARTIK KARGITAY'N YAKASINA YAPIŞTI!..

GENÇ VE CESUR KARGITAY! ÖLÜME GİDERKEN BİLE YİĞİTLİĞİ BIRAKMIYOR!

HAİN GURHAN! YÜREĞİNDE BİR DAMLA BİLE MERHAMET YOKMUŞ!

boğa, koskoca vücudunu ileri doğru fırlattı. halk heyecandan tir tir titriyor, dudaklarını kanatırcasına ısırıyordu.

Gurhan heyecandan yerinde duramıyordu. Birdenbire ayağa fırladı...

HAYDİ! YETER ARTIK! GEBERT ŞU BUDALAYI!

Üçtuğ obasının zalim Başbuğu Gurhan, yeğenini, halkı ayaklandırmağa çalıştırdığı işin ölüm cezasına çarptırmıştı..

Kargıtay, ölümün soğuk pençesini artık ensesinde hissediyordu... Evet, bu iş burada biterdi. Ya babasının intikamını kim alacaktı? Üçtuğ obasının vefakâr halkını zalim Gurhan'ın eline bırakıp da gidecekmiydi?

Ölümden değil, bu düşüncelerden korkuyordu.

Ve işte bu düşünceler ona yeni bir kuvvet kazandırdı. Kendisini bir anda sağ tarafa doğru fırlattı. Ama çok geç kalmıştı...

AHHH!...

Ölüm boğası, beklenmedik bir hareketle başını yana doğru çevirdi. Kalın, dehşet saçan boynuzu birdenbire Kargıtay'ın sol gözüne bir bıçak gibi saplanıverdi. Manzara korkunçtu.. Genç adamın kanlı gözü, boğanın boynuzunda sallanıyordu.

Halk korku ve dehşet içinde panige kapılmıştı.. İçlerinden Gurhan'a ve ölüm boğasına lanetler yağdırıyorlardı.

Her türlü zulümden zevk duyan Gurhan mağrur ve memnun, hiç kıpırdamadan ölüm aletinin tüyler ürpertici zaferini seyrediyordu.

Şayet Kargıtay'ı ölüme mahkûm etmeseydi, bu cesur genç onu obadan uzaklaştırıp saltanatından edecekti.

Herkes Kargıtay'ın öldüğünü zannedip, dağılmağa başladığı sırada, genç adamın doğrulmaya çalıştığını hayretle gördü.

Delikanlı başını yukarıya doğru kaldırdı. Kan! kan! kan!.. Kör olan gözünden kanlar,tarlı ve yorgun yüzünü yalıyarak üzerine doğru akıyordu.

ÖLMEMİŞ!.. ÖLMEMİŞ!..

BİR GÖZÜ KÖR OLDU! ZAVALLI KARGITAY!

FAKAT NE GURHAN, NE DE BOĞA ONU SAĞ BIRAKMAZ!

Ve..bu cesur adam bir şimşek gibi kazıkların arasından süzülerek ölüm alanına atıldı.

KARGITAY GİBİ YİĞİTLER YALNIZ KALMAZ. ZALİM GURHAN!

Gurhan'a karşı gelmenin ölüm demek olduğunu bildiği halde halkın içinden biri fırlayarak muhafızın elindeki bayrağı çekip aldı.

VER ŞUNU BANA!

Halkın içinden fırlayan bu heyecanlı adam, Kargıtay'la azgın boğanın arasına girerek haykırdı.
MELÛN HAYVAN!
Abdullah Turhan
Sonra olduğu yerde, şöyle bir gerilerek muhafızdan aldığı kargıyı boğaya doğru çevirdi. Yüzü heyecandan kasılmıştı.
CANIN CEHENNEME!
Olanca kuvveti ile elindeki sivri uçlu kargıyı fırlattı.
Kargı, boğanın enseşine girivirdi. hayvanbu beklenmedik saldırı karşısında bir anşaşırdı. Fakat gözlerindeki o korkunç ifade bir kat daha da artmıştı.

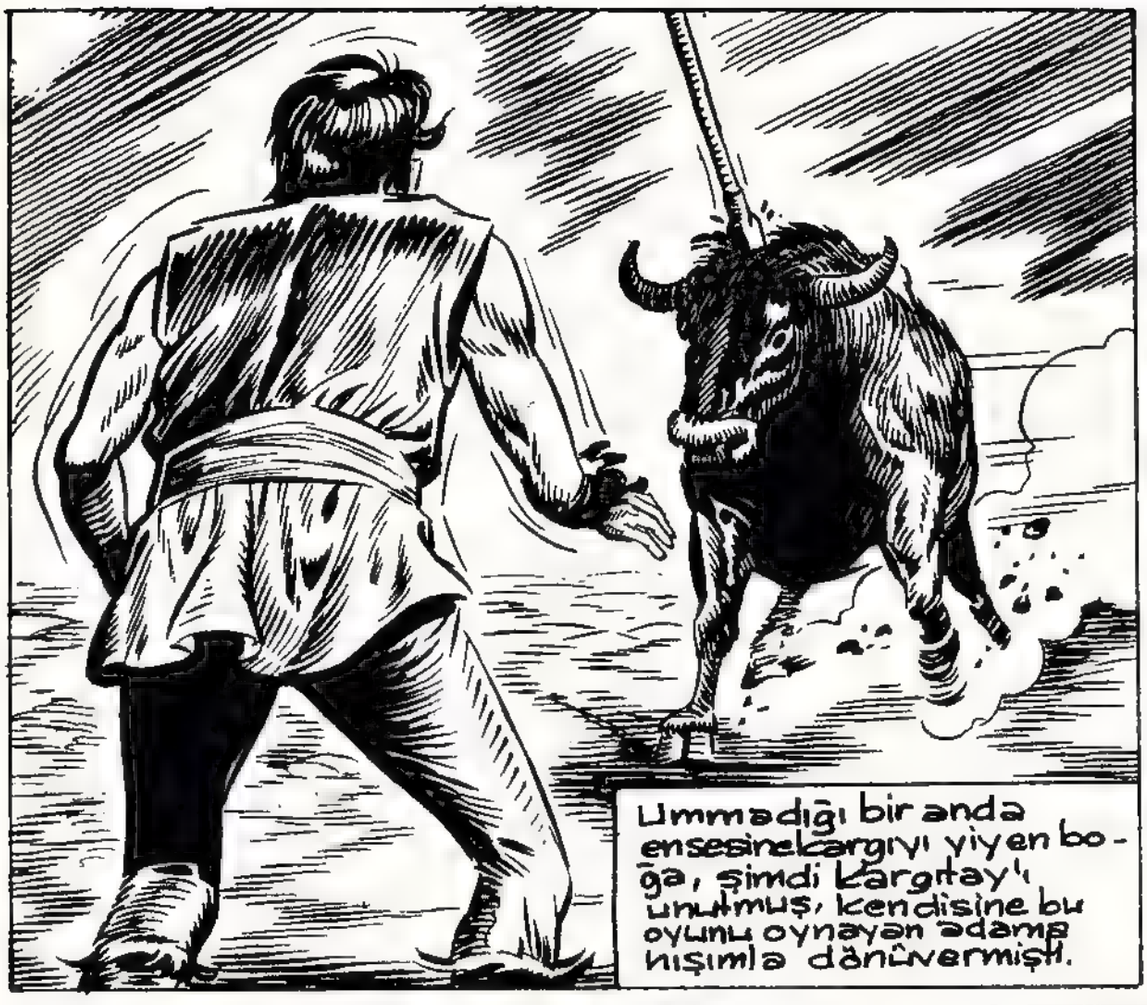

Ummadığı bir anda ensesine kargıyı yiyen boğa, şimdi Kargıtay'ı unutmuş, kendisine bu oyunu oynayan adama hışımla dönüvermişti.

Ölüm boğasının yıkılmadığını gören yiğidin gözleri yerinden fırlamış gibiydi. Bacaklarının titrediğini, benliğini bir korku dalgasının sardığını hissediyordu.

Ve Gurhan'ın ömlüthiş boğası bu yeni hasmına öyle bir saldırdı ki...

Gurhan, önce bu yiğidin saldırısına içerlemiş, fakat boğasının zaferi karşısında derin bir nefes almıştı. Şimdi sıra, ayağa kalkmaya çalışan Kargıtayda idi...

Kargıtay'ın yardımına koşan bu yiğit genç ölüm boğasının mühiş boynuzları arasında can verdi...
AAAAHH!

Boğa, yerdeki cesedi bırakıp tekrar Kargıtay'a döndü. Gözleri biraz daha büyümüştü.. Ensesinden kanlar akıyordu.. Meydandaki halk boğanın bu bakışlarından artık herşeyin bitmek üzere olduğunu sezmişti.

Delikanlı, gözündeki o dayanılmaz acıya rağmen toparlanmağa çalışıyordu.. Ölmek, birleşik halinde Gurhan'ın önünde sürüklenmek istemiyordu.

YETER! YETER ARTIK GURHAN! ZAVALLI KARGITAY'IN BİR GÖZÜ DE KÖR OLDU. TANRI HAKKI İÇİN İNSAF ET!

Gurhan, halkın isyan eden sesini duymuyordu bile... Gözlerini, yeğeni Kargıtayla ölüm boğasına dikmiş, bu müthiş dramın sonunu bekliyordu.. Gözleri biraz daha kısılmış, burun delikleri biraz daha açılmıştı...

Delikanlı bütün gücünü toplayarak ayağa kalktı.

Bu hareketi boğayı daha da kızdırmıştı..

Genç adam ani bir kararla, akan kanlarda lâzıla boyanmış gömleğini yırtarcasına çıkardı.

Her tarafı kan içindeydi. herşeyin bittiğini anladığı halde, yine de mücadeleden kaçmayı düşünmüyordu.

Halk, genç adamın bu beklenmedik hareketinden hiçbir mânâ çıkaramamıştı. Gömleğini neden sıyırmıştı?
GÖZÜ GİTTİ! BÖĞRÜ DELİNDİ! DAHA NE UĞRAŞIYOR?
ONE?! KANLI GÖMLEĞİNİ BOĞAYA DOĞRU TUTTU?
Gerçekten de genç adam, yırtık kanlı gömleğini ölüm boğasına çevirdi.
... Ve Gurhan'ın umutlarını bağladığı korkunç boğa bu kırmızı gömleğe bütün hiddeti ile saldırı verdi. Kargıtayın'da istediği ve planladığı bu idi. Koca hayvan birdenbire gömleği boynuzlarına taktı. Ama genç Adam da, bir kere daha ölümden kurtulmuş oluyordu
Abdullah TUZHAN

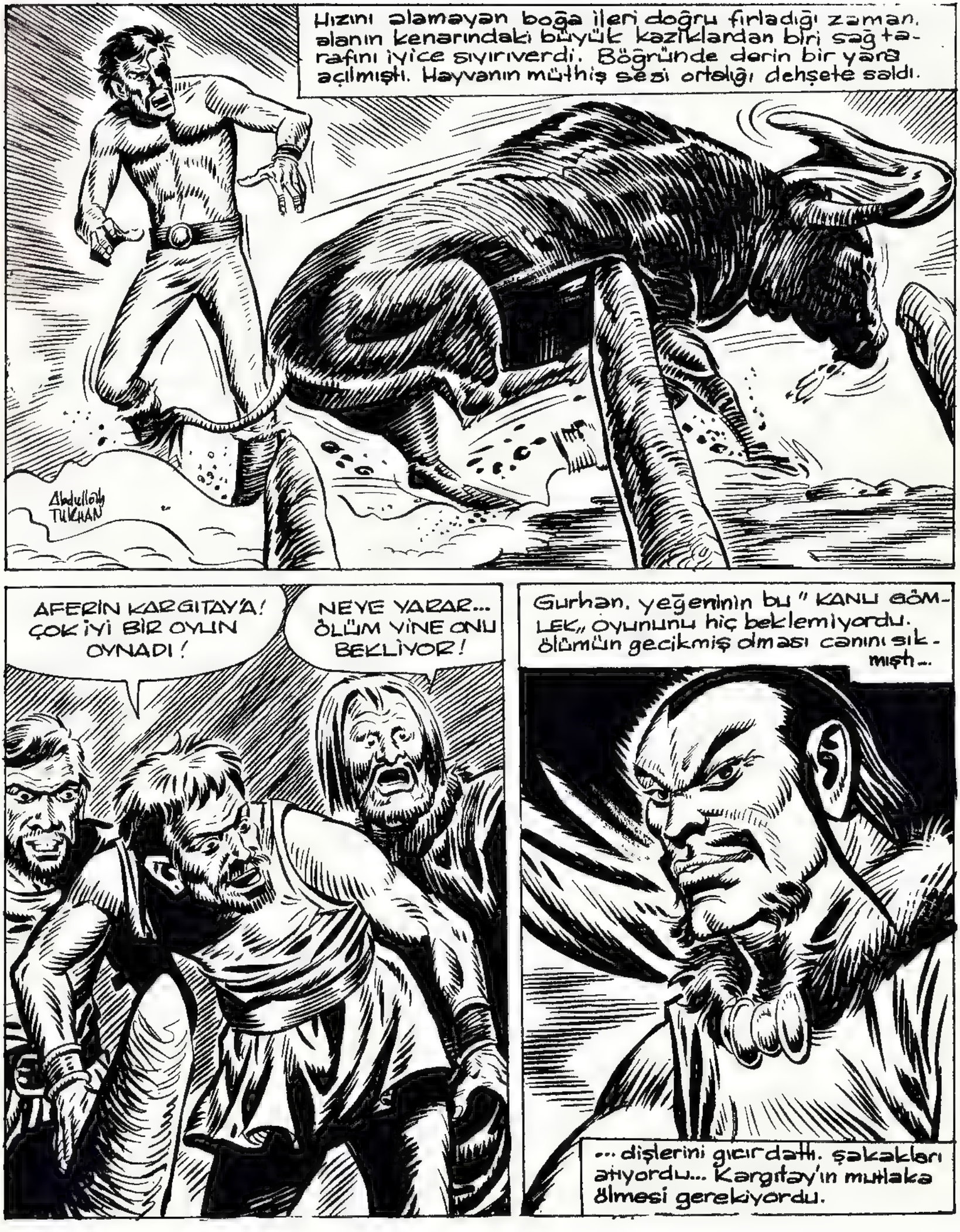
Hızını alamayan boğa ileri doğru fırladığı zaman, alanın kenarındaki büyük kazıklardan biri sağ tarafını iyice sıyırıverdi. Böğründe derin bir yara açılmıştı. Hayvanın müthiş sesi ortalığı dehşete saldı.
Abdullah TUKHAN
AFERİN KARGITAY'A! ÇOK İYİ BİR OYUN OYNADI!
NEYE YARAR... ÖLÜM YİNE ONU BEKLİYOR!
Gurhan, yeğeninin bu "KANLI GÖMLEK" oyununu hiç beklemiyordu. Ölümün gecikmiş olması canını sıkmıştı...
... dişlerini gıcırdattı. şakakları atıyordu... Kargıtay'ın mutlaka ölmesi gerekiyordu.

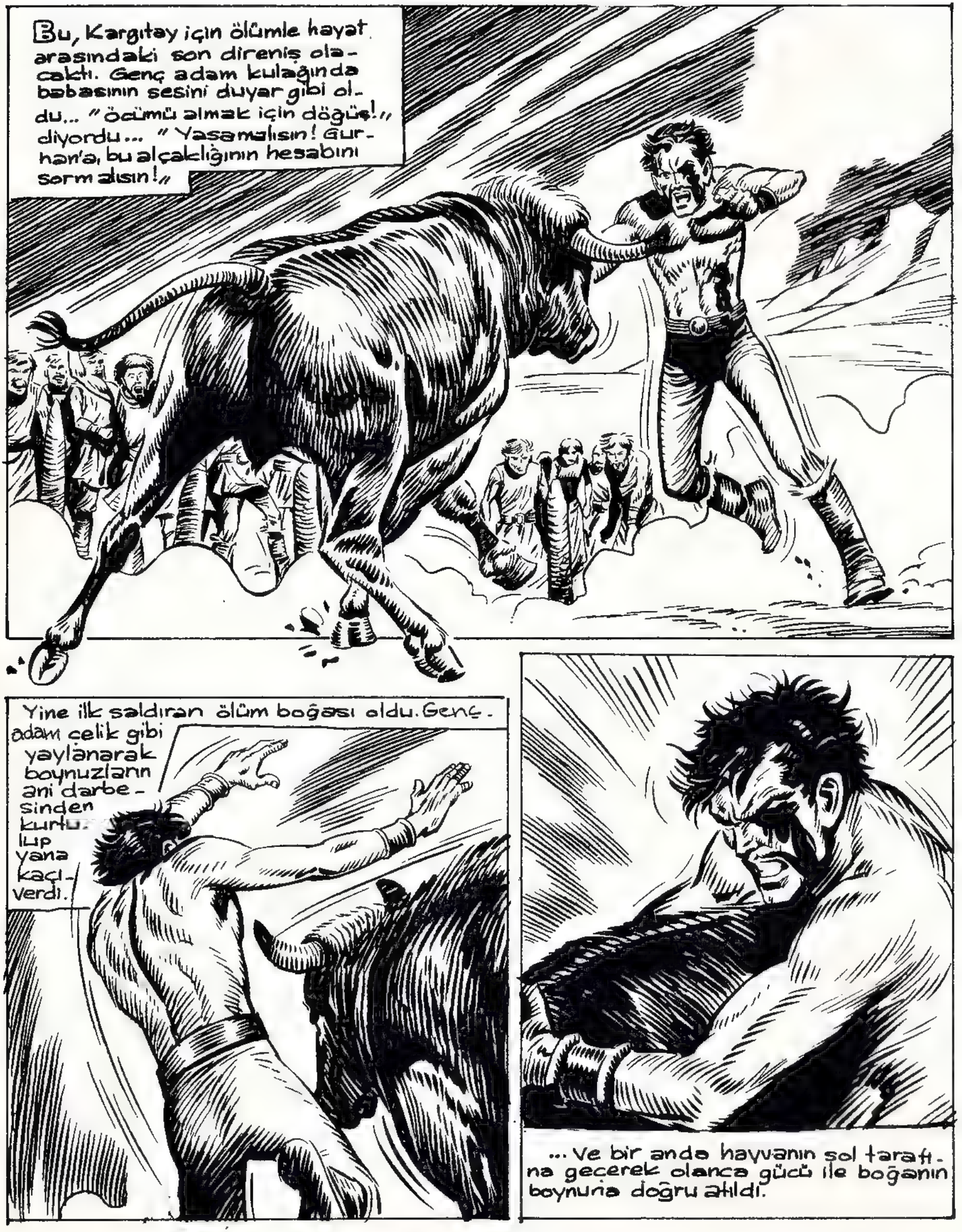
Bu, Kargıtay için ölümle hayat arasındaki son direniş olacaktı. Genç adam kulağında babasının sesini duyar gibi oldu... "ölümü almak için dögüş!" diyordu... "Yaşamalısın! Gurhan'a, bu alçaklığının hesabını sormalısın!"
Yine ilk saldıran ölüm boğası oldu. Genç adam çelik gibi yaylanarak boynuzların ani darbesinden kurtulup yana kaçıverdi.
... ve bir anda hayvanın sol tarafına geçerek olanca gücü ile boğanın boynuna doğru atıldı.

Şimdi görülmemiş bir mücadele başlamıştı. Kargıtay, herkesin şaşkın bakışları arasında boğayı boynuzlarından sımsıkı yakalamış ve boynuna zehir gibi kuvvetiyle abanmaya başlamıştı.
YAŞA KARGITAY! GEBERT ONU!
OLACAK ŞEY DEĞİL!
Bu işe en çok şaşan zalim Gurhan olmuştu. Gözlerine inanamıyordu. Elinde olmayarak, hafifçe doğruldu.
HAYIR, HAYIR! BU OLAMAZ!

Ölüm boğası, Kargıtay'ın bu hareketinden sonra, başını kurtarabilmek için olanca kuvveti ile silkinmeye başladı. Genç adam ise eline geçen bu fırsatı kaçırmamağa çalışıyordu. Demir bir pençe haline gelen ellerini boynuzlara kenetlemiş, debelenen hayvanla boğuşuyordu. Boğanın bir anlık duraklaması sırasında Kargıtay ayakları ile hayvanı...

... tökezletip üstüne olanca gücü ile bir kere daha abandı. Soluk soluğa kalmıştı. Üstelik çok da kan kaybediyordu.

Üçtuğ obasının halkı, hayatlarında hiç böyle bir manzara görmemişlerdi. Kargıtay'ın bu insan üstü gücü karşısında şaşkın fakat aynı zamanda umutla doluydular. Ölüme mahkum edilen birisi ilk defa olarak Gurhan'ın elinden kurtulacak gibiydi.

Gurhan'ın boğasından garip sesler çıkıyordu. Delikanlı, şimdi, az da olsa bir üstünlük sağlamıştı. Hayvanın boynunu kırmaya çalışıyordu.

YAŞA KARGITAY! YİĞİTLERİN YİĞİDİ KARGITAY!

KIR BOYNUNU CANAVARIN!

Gurhan, şaşkınlık devresini çabuk atlatamadı. Birden ayağa kalkarak iki adım kadar ilerledi...

Kargıtay kan ter içinde boğanın boynunu son bir kere daha büktü. Hayvan bu müthiş kuvvet karşısında dayanamayarak yana doğru yıkılıverdi. Bu belki de bir mucize idi...

Gurhan, bu akıl almaz olay karşısında ne yapacağını şaşırmış gibi idi.

... Sanki yenilen, boynu kırılan boğa değil de, oydu. Üçlüğ obasının başbuğu ter döküyordu. Kargıtay'ın o acı kuvvetini suratında hissediyordu.

Halk ise sevinçten çılgına dönmüştü. Kargıtay zafer kazanmış, Gurhan'ın zulmü istediği neticeyi vermemişti...
ÖLDÜ! ÖLDÜ! GURHAN'IN CANAVARI ÖLDÜ ARTIK!

Kargıtay bitkin bir vaziyetteydi. Yaptığı işe kendisi bile şaşırmıştı. Derin derin nefes alarak, ayağa kalkmaya çalıştı. Gurhan'ın...
peşini bırakacağına ihtimal vermiyordu...

Genç adam, halkın kendisini destekleyen çığlıklarını duyamıyacak kadar bitkindi. Henüz ölümden kurtulmuş sayılamazdı. Kanlı yüzünü zalim amcasına doğru çevirdi.

Gurhan'ın şaşkınlığı uzun sürmedi. Şimdi yeni bir plan tasarlamakla meşguldü.

Kargıtay nihayet ayağa kalkabildi. Halkın o korkunç çığlıkları kulaklarını ilk defa dolduruyordu. "Yaşa!" "Babanın intikamını al!" "Haydi durma!" diye bağırıyorlardı...

BAŞBUĞUMUZUN DİLİ TUTULDU GALİBA! SESİ SADASI ÇIKMIYOR!

Delikanlı, amcasına biraz daha sokulduktan sonra suratına tükürür gibi bağırdı.
SENİN GİBİ BİR KARDEŞ KATİLİNE BAŞBUĞLUK DEĞİL, ANCAK BÖYLE BİR LEŞ YARAŞIR!

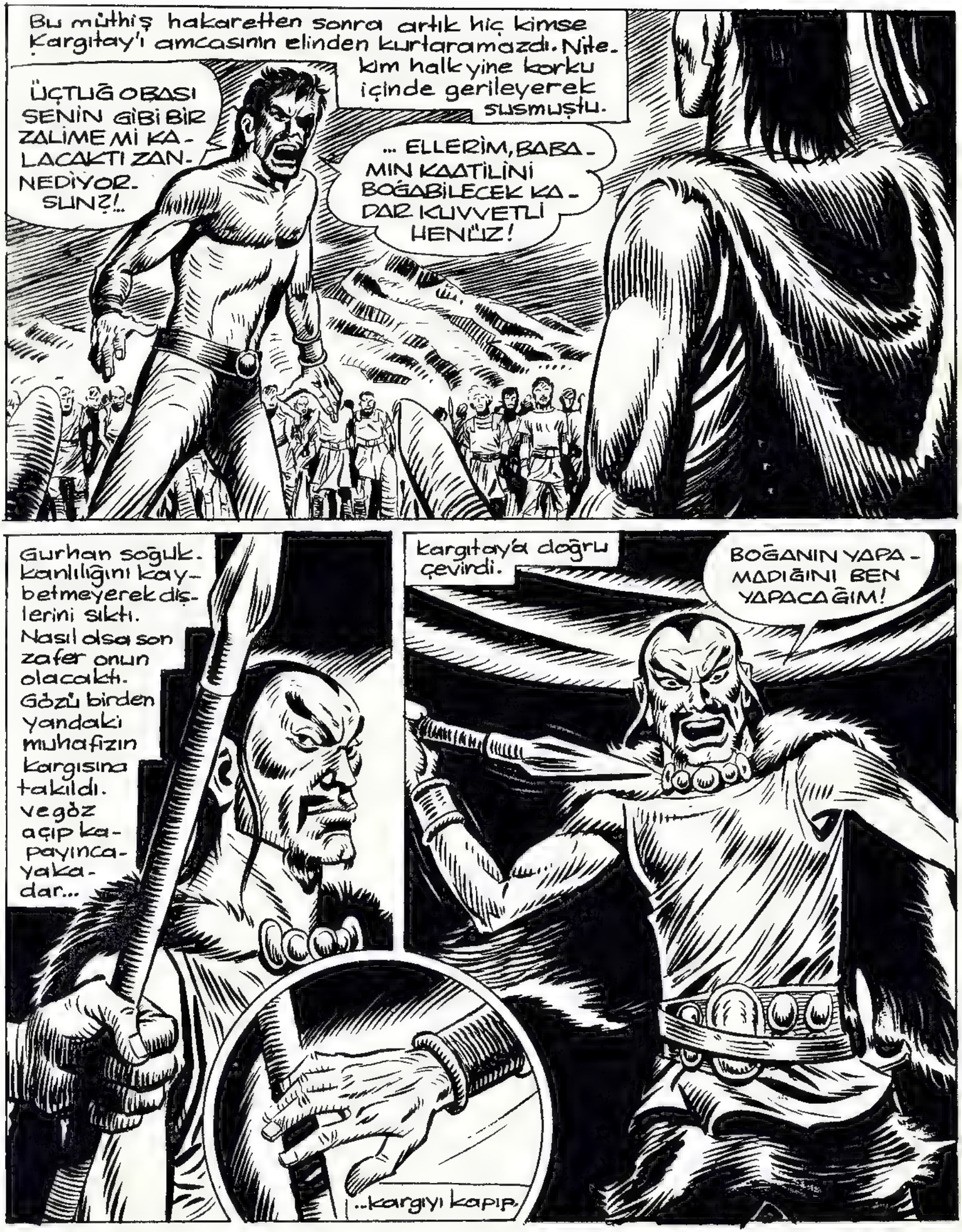
Bu müthiş hakaretten sonra artık hiç kimse Kargıtay'ı amcasının elinden kurtaramazdı. Nitekim halk yine korku içinde gerileyerek susmuştu.
ÜÇTLİĞ OBASI SENİN GİBİ BİR ZALİME Mİ KALACAKTI ZANNEDİYORSUNUZ?!..
... ELLERİM, BABAMIN KAATİLİNİ BOĞABİLECEK KADAR KUVVETLİ HENÜZ!
Gurhan soğukkanlılığını kaybetmeyerek dişlerini sıktı. Nasıl olsa son zafer onun olacaktı. Gözü birden yandaki muhafızın kargısına takıldı. vegöz açıp kapayıncayakadar...
..kargıyı kapıp,
kargıtay'a doğru çevirdi.
BOĞANIN YAPAMADIĞINI BEN YAPACAĞIM!

Gurhan, nöbetçiden aldığı kargıyı büyük bir hızla fırlatmıştı.
Bu durumda, esasen çok yorgun olan Kargıtay için yapabilecek hiçbirşey yoktu. Ölüm, amcasının fırlattığı kargının ucunda kendisine doğru geliyordu.
işte tam bu sırada hiç kimsenin beklemediği bir mucize oldu. Bir kırbaç kargıya dolanarak, onun genç adama saplanmasını önleyiverdi.
ŞRAK!
İşte o zaman Gurhan, ortalığı titreten bir nara atarak ileriye fırladı.
KİM BU KÖPEK!? BANA KARŞI GELEN BU KÜSTAH DA KİM? HEPİNİZİ GEBERTECEĞİM ALÇAKLAR!..
gözler, birden bu mucizeyi yaratan kırbacın sahibini aramaya başladı.

Gurhan bunları söylerken, otağın hemen arkasından yerinde yağız bir at belirdi. Sürücünün elinde uzun bir kırbaç vardı. İşte Kargıtay'ı ölümden bu kırbaç kurtarmıştı.
KİMSİN SEN?
Üçtuğ obasının Başbuğ'u kafasını çevirerek, bu yağız atın üstün-deki Cüret-kâr delikanlıya dik dik baktı.
TOLGA DERLER ADIMA... ALTAY TÜRKLERİNDENİM... BU İLLERDE BENİ BİR TANIMAYAN SEN ÇIKTIN.. EĞENİN KARŞISINDA EĞİLENİN YANINDAYIM!

YOLDAN GEÇERKEN ŞU DELİKANLIYA YAPILAN İNSANLIK DIŞI ZULMÜ GÖRDÜM! SİLAHI OLMAYAN BİR KİMSEYE EL KALDIRMAK ALÇAKLIKTIR! ONU ÖLDÜRMENE MÜSAADE ETMEYECEĞİM.

Tolga'nın bu meydan okuyuşu karşısında Üçtuğ obasının zalim Başbuğ'u ortalığı kaplayan korkunç bir kahkaha attı...

Halkın arasında bir kıpırdanma oldu. TOLGA ismini duyanlar birden şaşırmışlardı. Bu yiğit hakkında pek çok efsane anlatılırdı...

TOLGA MI DEDİ? DEMEK O YİĞİT TÜRK BU!

ATIN ÜZERİNDE DURUŞUNDAKİ HEYBETE BAK!

TEK BAŞINA NE YAPABİLİR Kİ?

Gurhan kahkahasını kesip, muhafızlarına Tolga'yı göstererek sert bir şekilde konuştu.

YAKALAYIN ŞUNU!.. ONA GURHAN'IN KİM OLDUĞUNU ÖĞRETECEĞİM... ŞİMDİ KURBANLARIM İKİLEŞTİ!

Gurhan'ın muhafızları kargılarını kullanmaya vakit bulamadan Tolga'nın kırbacıyla yere yıkıldılar.
Üçtüğ obasının zalim başbuğu artık hırsından çılgına dönmüştü.
GEBERTİN DİYORUM BE! SERSEMLER!.. SİZİ YERE YIKILASINIZ DİYE Mİ BESLEDİM!
Muhafızların bir anlık şaşkınlıklarından istifade eden Tolga, atını hemen Kargıtay'ın bulunduğu yere sürdü. Delikanlı olanca gücünü toplayarak...

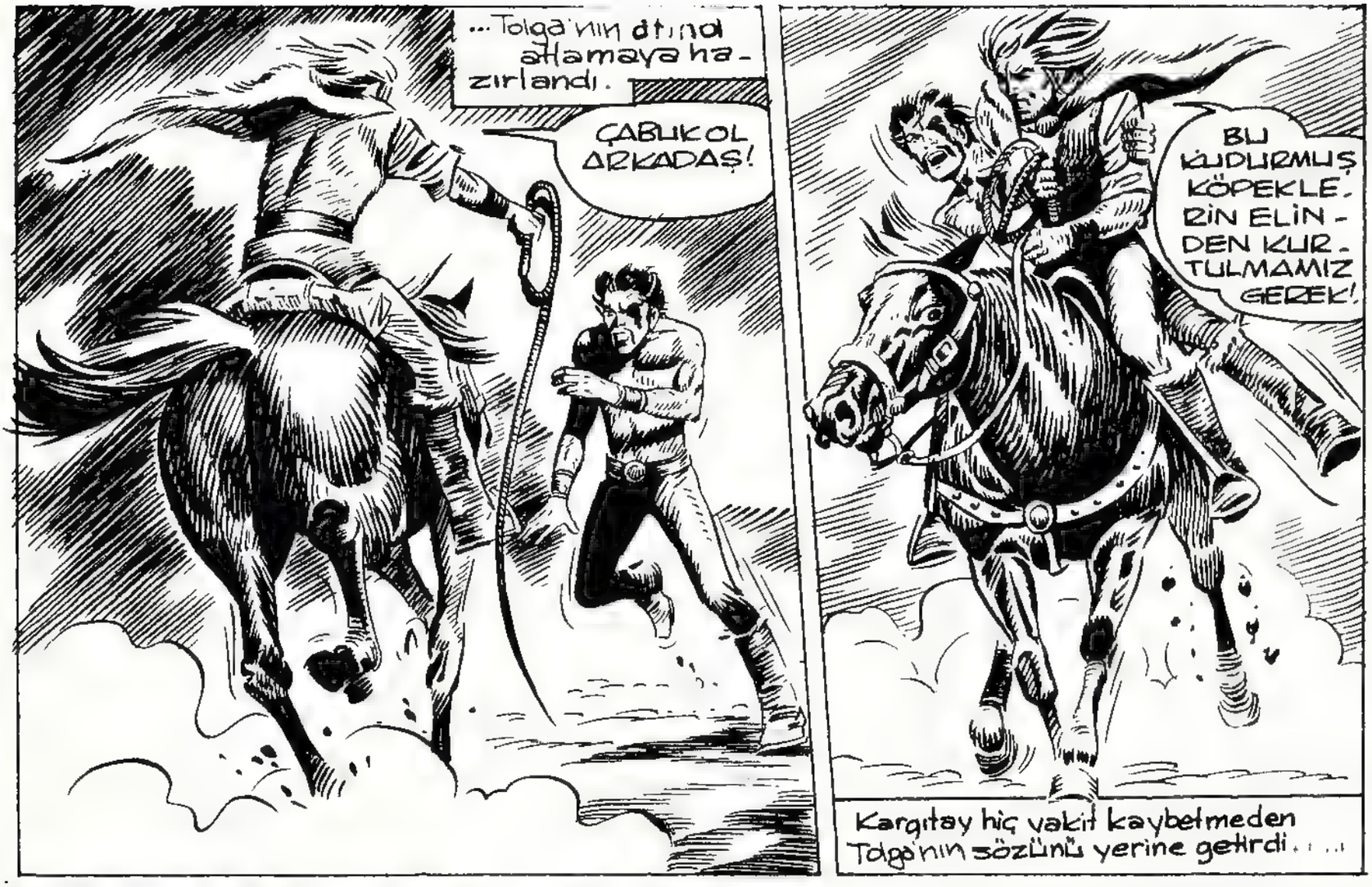
...Tolga'nın atına atlamaya hazırlandı.
ÇABUK OL ARKADAŞ!
BU KUDURMUŞ KÖPEKLERİN ELİNDEN KURTULMAMIZ GEREK!
Kargıtay hiç vakit kaybetmeden Tolga'nın sözünü yerine getirdi....

Ve Tolga, atını büyük bir hızla alanın boş olan tarafına doğru sürerek kazıkların üzerinden geçti.
YAMAN ADAMMIŞ!.. KARGITAY'I KURTARDI GALİBA. AMA GURHAN'IN NE YAPACAĞI BELLİ OLMAZ!
NASIL OLDU BU İŞ BE?!

Tolga atını deli gibi sürüp üzerine gelen eli kargılı gözü dönmüş muhafızları yararak, üç Tuğ obasının bulunduğu yerden uzaklaşmağa başladı.
SIRAK!
Altay'lı yiğidin yağız atı tehlikenin henüz geçmediğini hissetmiş gibi, üzerindeki ağırlığa rağmen ovada bütün gücü ile yol alıyordu.
BANA SIKI TUTUN. ŞİMDİLİK TEK GÜVENİMİZ ATIN GÜCÜNDE!
Deliye dönen Gurhan yumruklarını havaya sallıyor, keskin bir bıçağa benzeyen ağzından köpükler saçıyordu.
NE DURUYORSUNUZ SERSEMLER?! KAÇIRACAKSINIZ ELİNİZDEN!
ÇABUK TAKİP EDİN!..

Takip emrini veren zalim başbuğ, kaçanları yakalamak ister gibi koşmağa başladı.
ONU! O ALÇAĞI! KARGITAY'I MUTLAKA GEBERTİP GETİRİN!
ÖTEKİNİ SAĞ İSTERİM!
Tolga ve kargıtay, uçsuz bucaksız ovada yol alıyorlardı. Altaylı yiğidin atı biraz yorulmuş gibi idi. çok kan kaybeden Kargıtay'da artık eskisi gibi Tolga'ya kuvvetli sarılamıyordu.
Gurhan'ın muhafızları "TAKİP,, emrini alır almaz kaçanların peşine düştüler. Bir hayli kalabalıktılar. Atları yorgun olmadığı için mesafeyi çabuk kapatıyorlardı. Kargıtay'ı ele geçiremedikleri takdirde, kellelerinin gideceğini biliyorlardı.
Abdullah TÜRHAN

Artık ne Tolga'nın atında ne de Kargıtay'da kuvvet kalmamıştı.. At, iki kişinin ağırlığı ve aldığı yol yüzünden güçlükle koşuyordu... Kargıtay, hala kan kaybediyor, fakattan düşüyordu...
BİRAZ DAHA GAYRET ET KARGITAY.. HAVA KARARIYOR.. İZİMİZİ KAYBETTİREBİLİRİZ...
DAYANAMIYACAĞIM TOLGA.. SEN CANINI KURTARMIYA BAK.. BIRAK BENİ...
Gurhan'ın adamları artık iyiden iyiye yaklaşmışlardı.. Kargıtay'ın sallandığını, atın tökezlemeye başladığını görüyorlardı.. Birazdan onları ele geçirecekleri muhakkaktı..

GAYRET ÇOCUKLAR!. ONLARI HAVA KARARMADAN YAKALAMALIYIZ

Kargıtay'ın Tolga'nın belini tutan parmaklarını gevşemeye başladı.

Nihayet delikanlı dengesini kaybetti ve..

...bir ölüm boşluğuna yuvarlanır gibi attan düştü.
KARGITAY DÜŞTÜ. ÇEBİLER ÖNÜ SAĞ KOMAZ.
TAMAM! KARGITAY ELİMİZE GEÇTİ!.
PARÇALAYIN ONU! HAYDİ!

İki çeri yere düşen Kargıtay'ı parçalamak için ileri atıldı.. Fakat heveşleri kursaklarında kaldı. Alınlarının ortasına yedikleri oklarla yere yıkılıverdiler...

AH!

Okları, atından inip kayalara çipere yatan Tolga atmıştı...

İKİ ÇERİYİ HAKLADIM..

HERİFLER KORKUP ÇEKİLDİLER. BU İYİ...

KARANLIK İYİCE BASTIRDI... ŞİMDİ KARGITAY'I ORADAN ALIP BİRŞEYLER YAPMALI...

HAVA İYİCE KARARDI! TOLGA DE-
NEN MEL'UN HERAN ELİMİZDEN
KAÇABİLİR. KAYALIKLARIN ARKA
TARAFINDAN YUKARI
ÇIKIP O
KÖPEĞİ
GEBER-
TELİM!..
Tolga, muhafızların geri çekildik-
lerini görünce şüpheye düştü. Hava-
nın kararmasından istifade edip
ona oyun oynayabilirlerdi.
ÖLDÜRDÜĞÜM
ÇERİLERİN
ATLARI ŞURADA
DURUYOR. AKLI-
MA PARLAK BİR
FİKİR
GELDİ!
Uzun süren bir sessizlikten sonra
kayaların altında nöbet bekleyen
çerilerden biri birden bire bağır-
maya başladı.
EĞER PLÂNI-
MI UYGULAYA-
BİLİRSEM
KARGITAY'I
DA KURTAR-
MIŞ OLU-
RUM!
HEY!
KİM VAR
ORADA?
O DANE?
..., mümkün olduğu
kadar ses çıkarmamaya
gayret ederek bulunduğu
kayalıklardan aşağıya doğru
süzüldü.

Başmuhafız, çerinin sesini duyunca atını durdurarak ovaya dikkatle baktı... Birden gözleri parladı.

İŞTE!.. ŞEYTANIN TA KENDİSİ BU!.. TOLGA KARGITAY'I ATA BİNDİRMİŞ, ELİMİZDEN KURTARMAĞA ÇALIŞIYOR. DÜŞÜN PEŞİNE!

Gerçekten, bir at, sırtına yatırılmış bir adamla birlikte karanlıkları yırtarcasına uzaklaşıp gidiyordu...

Kalçasına gömülen kargının tesiriyle at önce şöyle bir tökezlemiş, sonra da sağa doğru yıkılivermişti.

Gurhan'ın adamları, kestirmeden dolaşarak, dörtnala giden atın yolunu kestiler...

Çerilerden biri, elindeki kargıyı hışımla ata doğru fırlattı...

Gurhan'ın adamları, başarıdan memnun, yere yıkılan atın önünde durdular. Artık Kargıtay ellerinden kurtulamazdı.
Başmuhafiz keyifli keyifli gülümsedi.
KALDIRIN ŞU KARGITAY'IN LEŞİNİ! ONU BAŞBUĞ GURHAN'A GÖTÜRELİM!
Çerilerden biri attan inip yerdeki cesedi almak istediği zaman nayretler içinde kalarak bağırdı...
BU OLAMAZ! HAYIR! HAYIR! OLAMAZ BU!
CESET KARGITAY'IN DEĞİL! BİZİM ÇERİLERDEN BİRİNE AİT!
NE?!
Planı başarıya ulaşan Tolga, vakit kaybetmeden, ağır yaralı Kargıtay'ı atın üzerine yatırarak tekrar karanlıklara daldı.
VAY NAMUSSUZ! BİZE OYUNU OYNADI! VAKİT GEÇİRMEYİN. DOĞRU KAYALIKLARA!

Gurhan'ın adamları geçide vardıkları zaman, Tolga'nın atını dört nala sürmekte olduğunu gördüler.
ALÇAK! ELİMİZDEN KURTULAMIYACAK! TAM ZAMANINDA KESTİRMEDEN GELDİK... BİRAZ SONRA BU OYUNUN HESABINI VERİR KÖPEK!
Baş muhafız bunları söyledikten sonra, dişlerini gıcırdatarak yanındaki çerilere döndü...
DİKKAT EDİN! GURHAN BU SERSERİYİ CANLI İSTEMİŞTİ. KARGILARINIZI ONA GÖRE AYARLAYIN!
Bu sırada, civardaki kayalıkların birinin üzerinde, elinde oku ve yayı bulunan, ince yapılı bir silüet belirdi.

Kayaların üzerinde beliren silüet, genç, son derece muntazam vücutlu, yarı çıplak bir kadına aitti.
Kadın, bağrışarak birini kovalayan atlıları çok iyi tanıyordu.

Ani bir kararla geri dönerek kayalıklardan aşağıya atladı. Kayaların dibindeki ata, büyük bir ustalıkla binen genç kadın...

... Hayvanı topuklayarak, ay ışığında, bir başka yöne doğru gitmeğe başladı.
BUNLAR, MEL'UN, HAİN, ALÇAK GURHAN'IN ADAMLARI GENE BİRİNİN CANINA KIYACAKLAR!

Tolga, başını çevirince Gurhan'ın çılgın naralarla atlarının çerilerinin çok yakınına geldiklerini gördü.

...Gurhan'ın adamları neredeyse onu yakalıyacaklardı... Mesafe gittikçe azalıyordu. Genç adam, önünde, yaralı Kargıtay'ı da götürmekte olduğundan atı daha fazla zorluyamıyordu...
DİKKAT EDİN! BURNUNU KANATMADAN YAKALAYIN! ONDAN SONRASI BANA AİT!
KURTULMAMA İMKAN YOK. KARGITAY OLMASAYDI BELKİ BİRŞEY YAPABİLİRDİM, AMA...
İYAAAAA!...
İYAAA!
İYAAA!..
Tam umudunu yitirdiği bir anda karanlığı garip bir takım çığlıklar yırtıverdi. Bu, vahşi hayvanların insanlara saldırdıkları sırada çıkardıkları seslere benziyordu. Gurhan'ın başmuhafızı dehşet içinde atının dizginlerini çekti....

Vahşi hayvanların seslerine benzeyen o garip çığlıklar, kayalıklarda akisler yaparak yayılıyor, Gurhan'ın adamlarını biraz daha şaşırtıyordu...

Başmuhafız, ne yapacağını, nasıl hareket edeceğini düşündüğü sırada, kulakları tırmalıyan bu sesler birden bire kesiliverdi. Ortalığı derin bir sessizlik kaplamıştı. Gurhan'ın sağ kolu olan başmuhafız Yurga, bütün dikkati ile etrafa bakıyordu...

Uzun süren bu sessizliği acı bir feryat bozdu... Yurga derhal başını sesin geldiği tarafa doğru çevirdi.. Hayretten gözleri yerinden uğramış gibiydi.

Yurga'yı şaşırtan olay, çerilerden birinin, nereden geldiği belli olmayan bir okla birden-bire vurulup yere düşmesi idi.
CANINI ALBIZLAR ALSIN!
GALİBA YENİ BİR OYUN İLE KARŞI KARŞIYAYIZ!
Gurhan'ın muteber adamı başmuhafız Yurga kendini toparlamaya vakit bulamadan, bütün çeriler ok yağmuruna tutuldular. Çığlıklar, feryadlar birbirini kovalıyordu. Gözü dönmüş olan bu adamlar, şimdi kaçacak delik arıyorlardı.

Ok yağmuru devam ediyor ve Gurhan'ın adamları cansız yere yığılıyorlardı. O garip çığlıkların arasına, vurulan insan feryatları karışıyor ve ortalık bir felâketler arenasına benziyordu...
AH!..
Yurga'nın içini garip bir korku kaplamıştı. Son çare, buradan uzaklaşmak olacaktı. Çerilerine dönerek bağırdı...
HAYDI GERİ ÇEKİLİN! ALBIZLARIN HÜCUMUNA UĞRADIK!
Geçidi geçmek isteyenlerde bunda muvaffak olamıyorlardı.

Yurga'nın "GERİ ÇEKİLİN!" emrini duyan çeriler, can havliyle atlarını topuklamaya başladılar... Fakat iş işten geçmiş, hepsi teker teker oklara hedef olmuşlardı.
AH!..
Yurga atını kayalıkların altına doğru sürdü. Tek başına kalmıştı. ölüm onun da peşindeydi...
Birden sağ kolunun üstün de müthiş bir ağrı hissetti, oklardan biri onu da bulmuştu. Dişlerini gıardattı. cam fenahalde yanıyordu. Kimdi onları perişan eden? Gözleri ile karanlıkları boş yere taradı. Kimse görünmüyordu.

BURADA DAHA FAZLA KALACAK OLURSAM ALBIZLAR BENİ DE TAMUYA GÖNDERECEK. BÜTÜN ADAMLARIMI GEBERTTİLER!
KAÇMALIYIM! YIM!
Yorgà oklardan korunabilmek için atını siper ederek karanlıklara doğru dörtnala daldı.
Yalnız kafasını kurcalayan tek mesele, bu okları kimlerin attığı idi? Bunlar Gurhan'ın düşmanlarından başkası olamazdı.
TOLGA'YI DA, KARGITAY'I DA ELİMDEN KAÇIRDIM. GURHAN'IN HUZURUNA NASIL ÇIKACAĞIM!?
Yorga uzaklaşıp gittikten sonra, geçitte bir süre sessizlik hüküm sürdü. Ne inleyen, ne de vahşi çığlıklar atan insanların sesleri duyulmuyordu artık. Birden, kayalıkların arasında bazı karaltılar dolaşmaya başladı.

Yorga canını tezelden kurtarabilmek için üçtüğ obasına doğru kaçıp giderken, kayaların arasındaki siluetler bir araya toplanmaya başladılar. Bunlar harikulâde güzel vücutlu, uzun boylu, birbirlerinden güzel genç kadınlardı. Hayvan postlarından yapılmış...

... giysileri, ellerinde ok ve yayları ile erkeklere meydan okuyan bir halleri vardı.

İçlerinden biri daima hükmeder gibi konuşuyordu. İri, siyah, çekik gözleri, omuzlarına değen dökülen saçları, hafif aralık duran nemli dudakları ile vahşi bir güzelliği vardı.

İBLİSİN YARDIMCISI SAĞ KALDI. BAKALIM GURHAN NE HALT EDECEK?

Tolga, olup bitenlerden habersiz, karanlıkların içinde akıp gidiyordu. Buralardan ilk defa geçtiği için nereye gideceğini ne yapacağını kestiremiyordu. Bir korkusu da, Kargitay'ın kan kaybından ölmesiydi.

Tolga artık yorgunluk ve uykusuzluktan perişan bir hale gelmişti. Yollar bitip tükenmek nedir bilmiyordu. Kayalıklar ormanları, ormanlar kayalıkları takibediyor fakat bir tek canlıya rastlanmıyordu.

Tana, babasının Gurhan'dan bahsetmesi üzerine biraz irkilir gibi oldu. İstemeye istemeye yerinden kalkarak pencereye gitti. Babasıyanılmamıştı. Dışarda bir atlı duruyordu.

Tana, babasının sözünü dinleyerek kapıyı yavaşça açtı. Eşikte iri yarı ince geniş dudaklı, kartal bakışlı...

Yakışıklı bir genç ile, sık inleyerek soluyan yaralı bir adam duruyordu.

Tana'nın babası hemen yerinden kalkarak kapıya doğru yürüdü Gece gelen bu yabancılara yardım etmek için harekete geçti.

TANA, ÇABUK SICAK SU, TEMİZ BEZ HAZIRLA, BİRAZ DA KURT MERHEMİ GETİR BÖĞRÜNDEKİ YARA DERİNE BENZİYOR!

DAĞLAMAK GEREKECEK!

Tolga ile Kargıtay içeri girdiler. Genç adam bu dostça karşılanıştan son derece memnundu. Kargıtay'ı güçlük le ihtiyarın gösterdiği döşeğe doğru götürdü.

Kargıtay'ı ihtiyarın gösterdiği döşeğe yatırdılar. Genç adam müthiş bir ıstırap içinde baygın yatıyordu. Körolan gözünün üzerindeki kan pıhtısı ile, hâlâ hafif hafif sızan böğründeki yaranın görünüşü dehşet verici idi.
BU KADAR AĞIR YARALARLA NASIL HÂLÂ YAŞAYABİLDİĞİNE ŞAŞIYORUM. HEMEN İŞE BAŞLAYALIM!
ONUN YAŞAMASI LÂZIM İHTİYAR! EZİLEN İNSANLARI KURTARMAK VE İNTİKAM ALMAK İÇİN YAŞAMASI LÂZIM!..
İhtiyarın eli ocağa uzanıp kızgın demiri usulca aldı. Bu işi iyi bildiği hareketlerinden anlaşılıyordu.
EVLÂT, ARKADAŞININ BACAKLARINI İYİ TUT. DAĞLARKEN BİR KAZA YAPMAYALIM.

İhtiyar, kızgın demiri yavaş yavaş, Kargıtay'ın böğründeki yaraya yaklaştırdı.
TANRI YARDIMCIMIZ OLSUN... BACAKLARINI ŞAKIN BIRAKMA EVLAT... DAĞLAMAYA BAŞLIYORUM!..
Odayı, yanan etten çıkan ve insanın ciğerini yakan bir koku kaplamıştı. Demir yaraya değer değmez Kargıtay müthiş bir acı içinde gerildi. Ve sonra kendinden geçti.
Abdullah TUZCU
Şafak sökü yordu. Köyde hareket başlamıştı. Horozlar ötüyor, küçük kulübelerin pencereleri açılıyordu. İhtiyarın kulübesinde büyük bir sessizlik vardı...

İhtiyar bütün gece uyumamış Kargıtay ile meşgul olmuştu. Bir ara genç adamdan umudunu kesmiş, fakat bunu ne Tolga'ya ne de kızına belli etmemişti...

Kargıtay inleyerek gözünü açtı. Her tarafı terden sırılsıklamdı. Dudakları kurumuş, rengi sararmıştı. Birşeyler söylemek istedi, fakat sesi çıkmadı.

NASIL İHTİYAR, ARKADAŞIM KURTULACAK MI?

BEN ELİMDEN GELENİ YAPTIM OĞUL. TANRIDAN ÜMÜT KESİLMEZ. GÖZÜNÜ AÇMASI İYİYE ALÂMET.

İhtiyar henüz bu iyimser sözünü tamamlamıştı ki, Kargıtay'ın başı tekrar yana düştü.

GALİBA KARGITAY ÇABUK İYİLEŞEMİYECEK... GURHAN'IN ADAMLARI İZİMİZİ BULMADAN BURADAN GİTMELİYİZ. GEÇİDE EN YAKIN YER BURASI. İLK ARAYACAKLARI KÖY DE BURASI OLACAKTIR!

Tana birdenbire irkildi. Bütün vücudu titremiş, benzi solmuş, iri güzel gözleri faltaşı gibi açılmıştı.

Tolga, endişelerini belirtince odayı garip bir hava kapladı. Genç kız kadar, ihtiyar babası da korkmuş gibiydi. Hafta gözlerinde bir pişmanlık seziliyordu.

AMAN TANRIM! NE BÜYÜK FELÂKET!.. GURHAN! YİNE O ZALİMİN İSMİ. BİRŞEYLER YAPMALIYIM!

Tana, ani bir kararla kapıya doğru koştu...

TANA! DUR! NEREYE GİDİYORSUN?

İhtiyar, birden kızına döndü. Ona birşeyler söylemek istiyordu... Fakat...

İhtiyar, kızının peşinden koştu. Fakat ona yetişmesi imkânsızdı.

TANA! BU YAPTIĞIN BİR DELİLİK! HEPİMİZİ MAHVEDECEKSİN. GURHAN SENİ GİTTİĞİN YERDE BULACAKTIR. BÜTÜN KÖYÜ YAKTIRACAKSIN! DUR TANA!

Genç kız babasının sözlerini duymamıştı bile. Ahırdaki atına atlayarak, kayalıklara doğru hızla yol alıyordu.

İhtiyar artık susmuş, düşünceli gözlerle dörtnala kaçan kızının arkasından bakıyordu. Tana, şimdi daha heyecanlı atını topuklayor, bir an evvel uzaklaşmağa çalışıyordu.

Bütün bu olup bitenlerden birşey anlamayan Tolga, ihtiyarın yanına gelerek konuştu.

BİZİM YÜZÜMÜZDEN BAŞINIZA BİR FELÂKET GELMESİNİ İSTEMEM. ARKADAŞIMI ALIP, DERHAL BURADAN GİDECEĞİM!

ARTIK ÇOK GEÇ OĞUL! SEN GİTSENDE GURHANIN ADAMLARI KIZIM İÇİN BURAYA GELECEKLER! VE ONU BULAMADIKLARI ZAMANDA FELÂKET BAŞLAYACAK!

KIZIMI GERİ GETİRECEK OLURSAN SANA MİNNETTAR KALIRIM OĞUL!
İhtiyarın bu endişeli sözleri üzerine Tolga, genç kızın peşine düşmek üzere atına atladı. İhtiyar adamla güzel kızının Gurhan'dan niçin bu kadar korktuğunu anlayamamıştı.
MERAK ETME İHTİYAR. ONU MUTLAKA BULUP EVİNE DÖNDÜRECEĞİM!..
SENARKADAŞIMA GÖZ KULAK OL!
...ve atını, genç kızın kaybolduğu kayalıklara doğru dört nala sürüverdi. Kendilerine yardım eden insanların başını dertten kurtarmak istiyordu.
Tana kesin kararını vermişti. Onlara, dağda yaşayanlara katılacaktı. Onlar da Gurhan denen albızın kurbanları değillermiydi? Yüreği heyecanla çarpıyordu. Tolga'nın arkasından geldiğini farketmemişti bile...

Tolga, genç kızın önünü kesmek için atını yamaçtan aşağıya sürdü. Bir yandan da bu güzel kızı ürkütmemeğe çalışıyordu.
BU İŞİN İÇİNDE BENİM ANLAYAMADIĞIM BİR ŞEY VAR: BABA KIZ, GUBHAN'DAN BAHSEDİNCE YILDIRIMLA VURULMUŞA DÖNDÜLER.. NEDEN ACABA ?
Tana, kayalıklara girince Tolga'nın işi biraz daha kolaylaşıyordu
Genç adam atını öndeki iki kayanın arasına sürüp ...
Birden Tananın önüne çıktı..

Tana bu beklenmedik yol kesme karşısında şaşırmış gibiydi. Kaşlarını çatarak konuştu.
ÇEKİL YOLUMDAN YABANCI! KAYBEDECEK VAKTİM YOK! BİR AN EVVEL DAĞA ÇIKMALIYIM!
SENİN GİBİ GÜZEL BİR KIZ İÇİN BU DAĞLAR ÇOK TEHLİKELİ... EVE, İHTİYAR BABANIN YANINA DÖNMELİSİN!
Tolga, sözünü tamamladığı sırada, genç kız atını birdenbire ileri doğru sürdü...
HAYIR! SENİNLE GELMEYECEĞİM KİMSE BANA ENGEL OLAMAZ!
EVE DÖNECEK OLURSAM BENİ DAHA BÜYÜK BİR TEHLİKE BEKLİYOR YABANCI... ÇEKİL YOLUMDAN!..
ŞENİ EVE GÖTÜRMEĞE MECBURUM... BABANA SÖZ VERDİM... GEL BENİMLE!..

Tolga, genç kızın her ne pahasına dursa olsun kaçmak istediğini anlamıştı. Tana atını topuklayınca Tolga birden harekete geçti. Ona mutlaka engel olmak istiyordu...

Atını, Tana'nın atına iyice yaklaştırdıktan sonra çevik bir hareketle...

Genç kızın atının arkasına atlayıverdi. Tana şimdi daha da şaşırmıştı. Bunu hiç ummuyordu. Tolga dizginleri yakaladı...

KAÇMAK İSTEYİŞ SEBEBİNİ BİLMİYORUM AMA BİR İHTİYARI TEK BAŞINA BIRAKMAK SENİN GİBİ GÜZEL BİR KIZA YAKIŞMAZ!

Tolga, mümkün olduğu kadar genç kızı incitmemeğe çalışıyordu. Onun ürkek hali, bir tavşan gibi her an kaçmağa hazır görünüşü de hoşuna gitmişti.

Atlan birlikte indiler. Tana, kayalıklardan birine oturarak sinirlerini yatıştırmayaçalıştı. Bir süre hiç konuşmadan durdular.

SENİ KIRMAK İSTEMEZDİM TANA! FAKAT GERİ DÖNMEN ŞART! GURHANDAN NEDEN BU KADAR KORKTUĞUNU ANLAMIYORUM?

GURHAN YERYÜZÜNDE. Kİ İNSANLARIN EN KÖTÜSÜ, EN CANAVARIDIR...

ONUN ELİNE DÜŞMEKTENSE ÖLÜMÜN SOĞUK KOLLARINA ATILMAYI TERCİH EDERİM. BENİMLE EVLENMEK İSTİYOR. KÜÇÜK OBAMIZIN KUVVETLENMESİ İÇİN BABAM DA BUNA RAZI OLDU. BUGÜNLERDE ADAMLARI GELİP BENİ GÖTÜRECEKLERDİ...

O İĞRENÇ ADAMIN KARISI OLMAMAK İÇİN YİNE ONUN YÜZÜNDEN DAĞA ÇIKAN KADINLARA KATILMAK İSTİYORDUM...

HIMM! ŞİMDİ MESELEYİ ANLADIM... DOĞRUSU SEN GURHAN GİBİ BİR ZALİME LÂYIK DEĞİLSİN... AMA GERİ DÖNMEYECEK OLURSAN BABANI SAĞ BIRAKMIYACAKLAR!

Tana, Tolga'nın bu sözleri karşısında içinde müthiş bir acı duydu. Genç adam doğru söylüyordu. Dönmediği takdirde Gurhan mutlaka babasını öldürtürdü.

O sırada...

NE?!..

Yurga Uç Tuğ obasının Başbuğuna durumu bildirmişti. Gurhan, bir yandan Kargıtayla Tolga'nın kaçışına, diğer taraftan çerilerinin öldürülmüş olmalarına çok sinirlenmiştir. Elindeki kımız dolu kupayı, Yaralı Yurga'nın suratına boşalttı.

Ve arkasından da, bir kaya kadar sert yumruğunu başmuhafızın çenesinde patlatarak onu boylu boyunca yere deviriverdi...

BU DERS SANA AZ GELİR AÇ KÖPEK! HEM DÜŞMANLARIMI ELİNDEN KAÇIRIYORSUN HEM DE BİR SÜRÜ ÇERİMİN ÖLÜMÜNE SEBEP OLUYORSUN. BUNUN HESABINI SANA İLERDE SORACAĞIM

Gurhan ateş püskürüyordu. Geçitteki baskın hikâyesine akıl erdirememişti. Cerilerine kim saldırmış olabilirdi.?
EĞER YAŞAMAK İSTİYORSAN YANINA BİRKAÇ ADAM ALARAK DERHAL ONLARI AVLAMAYA ÇIK! BU SENİN İÇİN SON FIRSAT BUDALA!

Yorgun ve yaralı olan Yurga ecel terleri döküyordu.
KAYALIKLARI VE CİVAR KÖYLERİ DİDİK DİDİK EDECEĞİM! ONLARI MUTLAKA YAKALAYACAĞIM!
BÖYLELİKLE İNTİKAMIMI ALMIŞ OLACAĞIM!

İNTİKAMI SEN DEĞİL BEN ALACAĞIM. GÜN BATMADAN KARGITAY'LA TOLGA'YI BURAYA GETİRMİŞ OLACAKSIN! ŞİMDİ YIKIL KARŞIMDAN!

Yurga yarasını sardırdıktan sonra yanına en emin çerilerinden on tanesini alarak harekele hazırlandı. Bir yandan da kendisine çok ağır hakaret eden Başbuğ Gurhan'a karşı içinde bir kin ve nefret tohumunun yeşerdiğini hissediyordu.

HAYDİ ÇERİLER, DOĞRU KAVALIKLARA VE CİVAR KÖYLERE. KARGITAY'LA O BAŞIMIZA BELA KESİLEN TOLGA'NIN PEŞİNE.

KARGITAY ELİMDEN KAÇARSA BU BENİM İÇİN HİÇ TE İYİ OLMAZ. BANA DÜŞMAN OLAN OBALARI HAREKETE GEÇİREBİLİR. BUNA ENGEL OLMALIYIM!

Yurga ve çeriler obayı dörtnala terkettiler. Yurga içindeki hırsı yenemiyordu.

Zalim Gurhan Asya'nın en güzel kadınları ile keyif sürüp altınlarla oynarken, o durmadan adam öldürüyor, at koşturuyordu.

Tolga ile Kargıtay'ı ellerinden kaçırdıkları kayalıklara gelmişlerdi. Önce nal izlerine bakarak, Tolga'nın kaçış istikametini tesbit ettiler. Şimdi artık iş kolaylaşmış oluyordu.

O anda, güzel Tana, Tolga'nın sözünü yerine getirmek üzere atına doğru ilerledi. Genç adam yanında yürürken, bu güzel kızın ıstıraplı yüzünü seyrediyordu.

Yurga ve adamları izleri takip ederek küçük köye yaklaştılar. Başmuhafiz atının dizginlerini çekerek çerilere seslendi.

İZLER BİZİ ÇELBİK KÖYÜNE GETİRDİ. BAŞBUĞ GURHAN'IN EVLENECEĞİ KIZ BU KÖYDEN. ARARKEN DİKKATLİ OLUN!

BÜTÜN EVLERİ TEKER TEKER ARAYIN! ARANMADIK BİR DELİK BİLE KALMASIN!

Yurga ve adamları atlarını tekrar harekete geçirip köye girdiler...

Yurga ve çeriler, küçük böyün beyi olan ihtiyarın evi önünde atlarını durdurdular.

ÖNCE İHTİYAR KABAY'A SORALIM...

İHTİYAR! SANA BAŞBUĞ GURHAN'IN SELAMINI GETİRDİM. SORACAKLARIM VAR, DIŞARI GELİR MİSİN?

İŞTE BÜYÜK FELÂKET! GURHAN'IN SAĞ KOLU YURGA BU! EĞER YARALIYI BURADA BULACAK OLURLARSA, KIZIMI DA, BENİ DE KÖYÜMÜ DE MAHVEDERLER. BİR ŞEYLER YAPMALIYIM!

Kabay, kapıyı yavaşça açarak başını dışarı uzattı.

HOŞGELDİN YURGA! GURHAN'IN SELÂMINA SELÂM KATARIM. NE İSTİYORSUN? SÖYLE!

GURHAN'A İHANET EDEN YEĞENİ KARGITAY'LA ONU ÖLÜMDEN KURTARAN...

...BİR TÜRK'Ü ARIYORUZ. KARGITAY YARALI İDİ. PEK UZAĞA GİTMİŞ OLAMAZLAR!

KÖYDEKİ BÜTÜN EVLERİ TEKER TEKER ARAYACAĞIZ KABAY! ADAMLARINA SÖYLE BİZE ZORLUK ÇIKARMASINLAR! YAKINDA, GURHAN'LA EVLENECEK OLAN KIZIN TANA'NIN EVİNİ ELBETTE ARAMIYACAĞIZ!

İhtiyarın korkudan dizleri titriyordu. Dili tutulmuş gibi idi. Kargılayı evinde buldukları takdirde azrail ensesine yapışacaktı. Fakat Yurganın son sözleri yüreğine biraz su serper gibi olmuştu.

Tam atını süreceği sırada gözü birdenbire küçük kulübenin kapısına takıldı.

O DA NE?

Gurhan'ın sağ kolu Yurga çerilerine dönerek yapacakları işi bildirip son emrini verdi.

ATLARDAN İNİP EVLERE DALIN! ARANMADIK TEK DELİK BIRAKMIYACAKSINIZ!

Yurga ihtiyarın kapısında kan lekeleri görmüştü...

Yurga, kan lekesini gördüğünü ihtiyara belli etmemeğe çalıştı... Bir yandan da, yerdeki izleri tetkik ediyordu... Kabay'ın Kargıtay'ı evine alacağını düşünemiyordu...

Bu sırada Kabay da kapıdaki kan lekesini görerek irkilmişti. Gurhan'ın çok itimat ettiği başmuhafızın bunu görmemesine imkân yoktu.

Yurga, hiçbir şey görmemiş gibi, atını ileri sürdü... Ve adamlarına seslendi.

YAKİT GEÇİRMEDEN KÖYÜN ARANMASI BİTSİN! ONLARA YARDIM EDENLERE DE GEREKLİ CEZAYI VERMESİNİ BİLİRİM!...

KARGITAY'IN BURADA YAKALANMASI, BÜTÜN PLÂNLARIMI ALTÜST EDER. GURHAN KIZIMI ALMAZSA, KÖYLE BİRLİKTE HEPİMİZ MAHVOLURUZ. BİR ÇIKAR YOL BULMALIYIM.

İhtiyar Kabay, evin arka tarafından gelen bir ses duydu. Birden gözleri parladı...

Bu ses köyün aptalı Boldak'a aitti. Kabay'a sesleniyordu. İhtiyar ona doğru yürüdü

NE VAR BOLDAK? NE İSTİYORSUN? SEN BÖYLE OLMADIK ZAMANLARDA BENİ ARAMAZSIN. GEL BAKALIM SENİ TANRI GÖNDERDİ BANA!

BABA KABAY KÖYDE BİRŞEYLER OLUYOR... GURHAN'IN ADAMLARI EVİMİZİ ALTÜST ETTİLER. ÖNLERİNE GELENE SİLLE TOKAT KÜFREDİYORLAR! BEN DE KORKUDAN SANA SIĞINMAYA GELDİM. NE OLUYOR?

Gurhan'ın çerileri her tarafı aramışlar fakat hiçbirşey elde edememişlerdi.

BU KÖYDE YOKLAR VURGA! BOŞ YERE VAKİT KAYBETTİK. TEKRAR YOLA ÇIKALIM!

BANA GİNENİN OLDUĞUNU BİLİRİM... SANA İHTİYACIM VAR. BAŞIMA BİR FELÂKET GELME. SİNİ İSTEMİYORSAN HEMEN DEDİKLERİMİ YAP!..

SENİN İÇİN CANIMI BİLE VERİRİM BABA KABAY!

YANILIYORSUN ÇERİ! DAHA ÇOK ACEMİSİN! BEN O KÖPEKLERİN NEREDE OLDUKLARINI ÇOK İYİ BİLİYORUM!

Yurga bu sözleri söylerken ihtiyarın evine bakıyordu. İçini bir intikam ateşi sarmıştı. Atını Kabayın evine doğru hızla sürdü. Çeriler arkasından bakıyorlardı.

Evin önüne gelince dizginlerini çekerek atını durdurup yere atladı.

Yalağın yanına kadar bu şekilde yürüdü. İşte orada birisi yatıyordu. Kargıtay'ın izini bulmuştu. İhtiyara şeytanî bir tebessümle baktı. Kabay hiç kıpırdamadan sabit bir şekilde ona bakıyordu.

Seri ve sert adımlarla hiç vakit kaybetmeden evin içine daldı...

Bu uzun süren bakışmadan sonra, Yurga sert bir sesle konuştu.

İHTİYAR, GALİBA ECELİNE SUSADIN! GURHAN'IN CAN DÜŞMANI KARGITAY'I EVİNDE SAKLAMAK SANA DA GÜZEL KIZINA DA ÇOK PAHALIYA MALOLACAK!

FAKAT HİÇ BİRŞEY ANLAMIYORUM. KİM KARGITAY'I EVİNDE SAKLAMIŞ?.. KÖYÜN BÜTÜN SAKİNLERİ GURHAN'A SAYGILIDIRLAR...

Yurga birdenbire elini yatağa uzatıp, kanlı örtüyü çekiverdi...

İhtiyar şimdi daha da sakindi...

Gözleri yerinden uğramışcasına açılmıştı.

Çünkü yatakta köyün Aptalı Buldak yatıyordu... Sol kolunda kanlı bir sargı vardı, Ve yüzü korkudan sapsarıydı...

Yurga hem şaşırmış hem de müthiş öfkelenmişti. Yatağı dikkatle tetkike koyuldu. Kargıtay'ı bulacağını umarken bir budala ile karşılaşmıştı...

Başmuhafız buna rağmen kuşkudaydı. Başını ihtiyara çevirdiği zaman, dudaklarında alaylı bir ifade vardı...

ARADIĞIN HER HALDE BU ZAVALLI DEĞİLDİ. ONUN GURHAN'A DEĞİL, UCANSI NEĞE BİLE FENALIĞI DOKUNMAZ!..

Bu olaylar cereyan ederken Tolga ile Tana köye yaklaşıyorlardı.

Yurga'nın sabrı taştı. İhtiyarın yakasına yapıştı. Gözleri hırstan büyümüştü. Ağzından köpükler saçarak korkunç bir sesle bağırdı..

SEN BU YALANLARI GİT DE KÖYDEKİ ADAMLARINA ANLAT! BENİ ENAYİ Mİ SANNEDİYORSUN!

ODA NE!? KÖYDE BİR KALABALIK VAR!

EYVAH! BU LAR GURHAN IN ÇERİLERİ. BİZİM EVİN DE KAPISI AÇIK!

Tana ile Tolga, endişe içinde köye bakıyorlardı.

SİZİN EVE DE GİRMİŞLER... KARGITAY GÜÇ DURUMDA... ONU HER AN ÖLDÜREBİLİRLER TANA HAREKETE GEÇMELİYİM...

Bu sırada Yurga hırsını yenemeyerek Kabay'ın yakasına yapıştı Dişleri arasından bir yılan gibi fısıldadı

ECELİNE Mİ SUSADIN? SEN KİMİ ALDATIYORSUN İHTİYAR BUNAK?! YATAKTAKİ BUDALANIN KOLU SARILI. HALBUKİ YASTIĞIN ÜZERİNDE KAN LEKESİ VAR...

Başmuhafız bunları söyledikten sonra, birdenbire yatağın örtüsünü açıverdi...

ŞUNA BAK! YARALI OYUNU YAPAN BİR SALAK! ÜSTELİK YATAĞA ÇİZMELERİ İLE GİRMİŞ...

SÖYLE KOCA SERSEM! NEREDE KARGITAY'LA ARKADAŞI!? YOKSA SENİ KULÜBENLE BİRLİKTE ATEŞE VERİRİM!

Yurga, sözünü henüz bitirmişti ki, gök gürültüsüne benzer bir ses duydu...

Yurga sesin ne olduğunu anlamak için hemen kapıya doğru koştu. Birden eşikte mıhlanmış gibi kaldı... Gözlerine inanamıyordu. ses, dört nala at koşturup gelen o Türk dan başkasının sesi değildi... Tozu dumana katıyor, naralar atıyordu. Yurga, Üç Tüğ obasında yaptıklarına, Kargıtay'ı tek başına kaçırışına şahit olduğu için...

... korkuyordu.. Bereket versin çerileri vardı...

HAAAYYYYTTT!..

Tolga, genç kızı köyün dışında bırakarak kılıcını çekmiş ve bir şimşek gibi tepelerden aşağıya inmişti.

EVET O!.. ALBIZIN TA KENDİSİ!.. HELE BİR GELSİN!!

Gurhan'ın başmuhafızı korkusunu yenerek dışarı fırladı..

ÇERİLER!ooo YAKALAYIN ŞU İTİ! LEŞİNİ YERE SERİN!

Tolga kılıcını havada sallayarak, üzerine doğru gelen çerilerin arasına korkusuzca daldı...

Şimdi ölesiye bir dövüş başlamıştı. Çeriler, bu korku nedir bilmez Türk'e durmadan saldırıyorlar, fakat Tolga, hepsini geri püskürterek teker teker cansız yere seriyordu...

Abdullah TUYHAN

Tolga'nın kılıcı karşısında kimse duramıyordu... Bu müthiş Türk bir fırtına gibi döğüşüyor, önüne geleni tepeleyip, kanlar içinde yere yıkarak geçiyordu. Maksadı biran evvel Kulübeye varmak ve Kargılay'a yardım etmekti...

AAKK...

GEBERTİN ŞUNU BE!.. HAY SERSEMLER! GEBERTİN DİYORUM SİZE!!!

Ceriler, birer ağaç gibi devrildikçe Yurga'nın çılgına dönüyor, bir kolu ağır yaralı olduğu için de harekete geçemiyordu...

Tolga'nın kılıcının rüzgarı Yurga'ya kadar geliyordu. Öylesine hırslı, öylesine kuvvetli döğüşüyordu.. Kulübeye varması bir anlık bir işti artık...

Tolga, çerileri bir mızrak gibi yarıp geçti... Gözlerinde şimşekler, yüreğinde Türklere has o korku bilmez yiğitlik yaşıyordu... Gurhan'ın adamları bu amansız saldırı karşısında paniğe kapılmışlardı...

Yurga, adamlarının teker teker kanlar içinde yerlere yuvarlanışını görünce endişelenmeğe başladı...

BEHEY SERSEMLER! ALT TARAFI BİR KİŞİ! ONUNLA BAŞEDEMİYORSUNUZ! KAÇIYOR, PEŞİNE DÜŞÜN!

Tolga, birden atının dizginlerini çekti... Hayvan kişnıyerek ark ayakları üzerinde dikildi..

SAYILARI AZ.. HEPSİNİ HAKLAYABİLİRİM.

Yurga hiç vakit kaybetmeden kulübeye girmişti. Gözlerinde nefret parıltıları vardı... İhtiyarı tepeden tırnağa süzdükten sonra...

KURTULACAĞINI ZANNEDEREK SEVİNİYORSAN ÇOK ALDANIRSIN BUNAK!

Şimdi, başmuhafızın dudaklarında şeytanî bir tebessüm belirmişti. Birden sol eliyle kılıcını çekti...

İhtiyar Kabay, iki adım geriledi. Yurga'nın kılıcı göğsüne dayanmıştı. Ölümün korkunç elini üzerinde hissediyordu.

SANA ÇOK GÜZEL BİR YOLCULUK HAZIRLADIM. BU YOLCULUĞUN SONUNDA SOYDAŞLARINLA BULUŞACAKSIN! HAZIR OL!...

Yurga, köyün aptalı Buldak'ın yataktan yavaşça kalktığının farkında değildi...

YÜRÜ İHTİYAR! ARKA KAPIDAN ÇIKACAĞIZ!..

Buldak varlığını hissettirmeden Yurga'ya yaklaşmak istiyordu... Fakat tahta zeminin beklenmedik gıcırtısı hesapta yoktu...

GIRÇ

Sesi duyan Yurga, çevik bir hareketle geri döndü..

SEN HA?! SAHTEKÂR! YARALARIN NE ÇABUK İYİLEŞTİ!..

Buldak, can havliyle, ileri fırladı... İri cüsseli Yurga'nın çelikleşmiş kolunu, cılız parmakları ile kavrayıverdi...

Yurga, kolunu şöyle bir geriye çekip silkeleyince Buldak'ın ayakları yerden kesildi...

...Büyük bir hızla tahta duvara çarptı. Bu darbe, ufak tefek ve cılız Buldak'ı boş bir çuval gibi yere sermeye yetti... Buldak bayılmıştı...

UNUTMA Kİ, GURHAN YAKINDA KIZIM TANA İLE EVLENECEK... O ZAMAN...

DAHA ÖNCE GURHAN'A HESAP VERECEKSİN! DIŞARDAKİ TÜRK'E GÜVENİYORSAN, O İŞİNİ BİTİRDİĞİ VAKİT BİZ ÇOKTAN UZAKLAŞACAĞIZ BURADAN...

Tolga, şimdi son çeri ile karşı karşıya idi., Kılıcını havada durmadan sallıyor, çeriye ecel terleri döktürüyordu.

..Ve nihayet Tolga kendine has saldırısı ile hasmını yere devirivердi...

Tolga atını kulübeye doğru sürdü. Açık kapıdan içeri baktı. Yatak bomboştu.

HEMEN KULÜBEYE DÖNMELİYİM..

Tolga alından inerek, küçük kulübeye girdi. Endişe içindeydi. Görünürde kimseler yoktu.. Birden kulağına gelen bir sesle irkildi...
OFF, BAŞIM !..
....' kılıcını dikkatle tutarak, sesin geldiği tarafa doğru yürüdü..
Yerde garip kılıklı bir adam oturuyordu.
KİMSİN SEN? BURADA NE İŞİN VAR? İHTİYAR NEREDE?
İHTİYAR MI?.. HAA!.. SAHİ, İHTİYAR NEREDE?.. HAY ALLAH, KAFAMI TOPARLAYAMIYORUM...
TAMAM!.. ŞİMDİ HATIRLADIM... İHTİYARI GURHANIN BAŞMUHAFIZI ÖLDÜRMEYE GÖTÜRDÜ.. ZAVALLI TANA... ŞİMDİ DE BABASIZ KALACAK!...
PEKİ, YA KARGITAY? ONU DA MI GÖTÜRDÜLER?

KİM? KARGITAY MI?! BÖYLE BİRİNİ TANIMIYORUM. AMA, BENDEN ÖNCE YATAKTA YATAN ADAMI ARIYORSAN O BAŞKA...

Buldak hemen yere eğilerek kilimi kaldırdı.. Sonra eliyle zemini yoklayıp, parmağını bir deliğe sokarak gizli kapağı yukarı doğru açtı...

O ADAMI KABAV BURAYA SAKLAMIŞTI... TANRI VERE DE ÖLMESE..

HEY YABANCI! TEHLİKE KALMADI. NERDESİN? SES VERSENE!

YOKSA ÖLDÜN MÜ?!

Tolga, derin bir nefes aldı.. Kargıtay yaşlıyordu. Fakat Yurga'nın ihtiyarı kaçırması canını sıkıyordu..

MERAKLANMA BÜCÜR. AZRAİL PAZARLIKTA KAYBETTİ... YARDIM ET DE YUKARI ÇIKAYIM..

ŞÜKÜR YAŞIYOR..

TANA HENÜZ BABASININ KAÇIRILDIĞINI BİLMİYOR...

Güzel Tana, atı ile kulübeye doğru geliyordu. Yüzünde endişeli bir ifade vardı. Tolga'yı kapının önün de görünce atını tapukladı...

BİZİM YÜZÜMÜZDEN TANA'NIN BAŞI DERDE GİRDİ. ONA YARDIM ETMELİYİM.

Tana atından inerek kulübeye doğru yürüdü. Kaşları çatılmış, dudakları gerilmişti. Sinirli bir hali vardı...

Tolga'nın yanına gelince durdu. Güzel gözleri ile evin içini şöyle bir taradıktan sonra, kısık bir sesle konuştu.

BABAM, BABAM NEREDE? YOKSA GURHAN'IN KÖPEKLERİ ONU ÖLDÜRDÜ MÜ?

ZANNETMİYORUM TANA! BULDAK'A GÖRE, YURGA BABANIZI ALIP GÖTÜRMÜŞ.

Üç Tüğ obasının başbuğu Gurhan, gönderdiği adamlardan bir haber çıkmadığı için sınır içinde bekliyordu.

Gözcülere, en ufak bir hareketi dahi kendisine bildirmelerini emretmişti...

Bu sırada Yurga, yedeğindeki ata bindirdiği ihtiyar Kabay ile birlikte Üç Tüğ obasına yaklaşmaktaydı.

Obanın çevresindeki tahta engellerin üzerinde bulunan gözcülerden biri, iki atlıyı görünce arkadaşını uyardı...

ŞURAYA BAK! BURAYA DOĞRU GELENLER VAR. ÖNDEKİ BAŞMUHAFIZ YURGA DEĞİL Mİ?

EVET, TA KENDİSİ... GURHAN'A HABER VERMELİ.

Haberi alan Gurhan, koşarak nöbetçilerin bulunduğu yere geldi.

BU DA NE DEMEK?

YURGA, KARGITAY İLE TOLGA'NIN YERİNE İHTİYAR KABAY'I GETİRİYOR.

Gurhan hemen Yurga'yı huzuruna aldı. Kumandanın yanında kolları bağlı Kabay'ı uzun uzun süzdükten sonra Yurga'ya dönüp..
NEREDE ALÇAK KARGITAY'LA YARDAKÇISI, TOLGA DENEN İT? TANA'NIN BABASIN! NEYE GETİRDİN BURAYA?!
Yurga, bir zafer kazanmış gibi, bacaklarını iki yana açıp, sağlam elini beline dayayarak cevap verdi...
KARGITAY'LA TOLGA'YI YAKINDA KARINIZ OLACAK TANA'NIN BABASI SAKLAMIŞ... NE KADAR ISRAR ETTİMSE DE YERLERİNİ SÖYLEMEDİ.. ONU TUTSAK OLARAK GETİRDİM. NASIL OLSA ONU KURTARMAK İÇİN BURAYA GELECEKLERDİR...
Gurhan bu sözleri duyunca bir yıldırım gibi yerinden fırlıyarak Yurga'nın yakasına yapıştı... Neredeyse başmuhafızını kendi elleriyle boğacaktı.. Yurga'nın anlattıklarına inanmak istemiyordu..
YALAN! YALAN SÖYLÜYORSUN!!.. ONLARI YAKALAYAMAYINCA BÖYLE BİR YALANA BAŞVURDUN, ÖYLE DEĞİL Mİ?!
HAYIR.. HAYIR YÜCE BAŞBUĞ!
Gurhan birden, pençeye benzeyen iri eliyle Yurga'nın suratına müthiş bir tokat attı...
ÇAT!
YALAN SÖYLÜYORSUN! BUNLARI HEP SEN UYDURDUN! YALAN!

Gurhan, başkumandanı Yurga'nın Kabay için anlattıklarına bir türlü inanmak istemiyordu...

İHTİYAR KABAY HAKKINDA NASIL BÖYLE KONUŞABİLİRSİN?..

SİZE KARŞI SAYGIDA KUSUR ETMEDİM HİÇ YÜCE BAŞBUĞUM. ANLATTIKLARIM DOĞRUDUR.

Gurhan'ın, başmuhafızın yakasına yapışan parmakları yavaşça gevşedi. Başbuğ, hırsından soluk soluğa kalmıştı. Dehşet saçan gözlerini Kabay'a doğru çevirdi.

HERHALDE KABAYIN DA BİR DİYECEĞİ VARDIR.

SÖYLE İHTİYAR! YILLARCA YANIMDA BESLEDİĞİM BAŞMUHAFIZ. YURGA, BECERİKSİZLİĞİNİ ÖRTBAS ETMEK İÇİN BU YALANLARI UYDURUYOR DEĞİL Mİ? SENİN İÇİN ANLATTIKLARI DOĞRU DEĞİL! HAYDİ KONUŞ!

Gurhan'ın, kulakları sağır eden bu haykırışı karşısında ihtiyarın kılı bile kıpırdamadı.. Neden sonra, gür, beyaz bıyıkları altındaki dudakları hafifçe aralandı...

Ve ihtiyar Kabay derin bir nefes çekerek konuşmağa başladı...

SİZİN DÜŞMANINIZ OLDUĞUNU BİLMİYORDUM. ÇOK KAN KAYBETMİŞTİ. YARALARINI TIMARETMEM GEREKİYORDU.

İhtiyarın bu itirafı Gurhan'ı büsbütün çıldırtmağa yetti...

BUDALA!!. PEKİ, VA ONU ÇE-RİLERİMDEN SAKLAMAN?! BUNA NE DİYECEKSİN? CEVAP VER!...

Kabay yavaş yavaş başını önüne eğdi... Dudaklarından belirli belirsiz birkaç kelime çıktı...

O KADAR HALSİZ-Dİ Kİ... ONA ACIDIM.. O DA TANRININ BİR KULUDUR...

İHTİYAR BUNAK! BU SÖZLE-RİNLE KÖYÜNÜ, KIZINI VE KEN-DİNİ MAHVETTİĞİNİN FARKINDA MISIN? BENİM DÜŞMANIMA YAR-DIM EDEN KİM OLURSA OLSUN, ÖLÜME MAHKÛMDUR!...

Üç Tuğ Obasının pazar yeri, civar köylerden akın akın gelen sayısız satıcıların sataraklarını mallarla dolup taşmıştı...

Hünerlerini göstermek için güreş tutan, hokkabazlık yapan, türkü söyliyen halk pazar yerine ayrı bir renk katıyordu...

Bu arada kalabalık arasından bir tüccar...

...altındaki hayvanı belli bir yöne doğru sürmeğe başladı.

BU OBALI, APTAL BİRİNİ BULMALIYIM...

Genç tüccar hayvanını kalabalığın arasına sürdü. Herkes heyecan içinde ortadaki horoz dövüşünü seyretmekteydi.

Genç adam gözleriyle bu kalabalığı adeta taradı.

BUNLAR ARASINDA BİZİM İHTİYAR KABAY'IN NEREDE OLDUĞUNU ELBETTE BİR BİLEN VARDIR...

VAKALAYIN!.. HIRSIZ! TAVUĞUMU ÇALDI!..

Bu sırada, kalabalığın arasından biri, koltuğunun altına sıkıştırdığı tavukla birlikte fırlayıverdi...

HEY!

Adam, bacaklarının bütün kuvvetiyle kaçıyordu.

Tavuk hırsızı, tam köşeyi dönüp ortalıktan kaybolacağı sırada, çelik pençeye benzeyen bir el omuzuna yapışarak, onu olduğu yerde durdurdu...
HELE DUR BAKALIM. SENİNLE KONUŞMAM GEREK.

Adam, bu tahakküm eden sesin sahibine yalvaran bakışlarla baktı. Yüreği korku ile doluydu..
YALVARIRIM BENİ ONLARA TESLİM ETMEYİNİZ. NE İSTERSENİZ YAPMAYA HAZIRIM.
BAŞMUHAFIZ YURGA'NIN BURAYA GETİRDİĞİ İHTİYAR KABAY HAKKINDA BANA BİLGİ VERMENİ İSTİYORUM.

Kabay ve Yurga'nın adlarını duyan hırsızın gözleri faltaşı gibi açıldı... Bir iki defa yutkunduktan sonra...
KABAY MI?. ARTIK ÇOK GEÇ.

Konuşmanın burasında, birden pazar yerinden büyük bir gürültü koptu...
O DA NE? NE OLUYOR?
NE OLDUĞUNU DA, BANA İZİNİ SORDUĞUN İHTİYARIN NEREDE BULUNDUĞUNU DA, İŞTE ŞİMDİ ÖĞRENECEKSİN!

NE DEMEK İSTİYORSUN?!

Bu gürültü, Üç Tuğ obası tellalının davulundan geliyordu. Bu tellal, ancak çok önemli günlerde ve ...

... Başbuğ Gurhan'ın emirlerini halka duyurmak için çıkartılırdı...

GÜM

Üç Tuğ Obasının fermancısı, halkın arasından geçerek meydana çıktı. Atının dizginlerini çekti ve keskin gözleri ile etrafını yokladı. Artık, o gürültülü pazar yerinde çıt bile çıkmıyordu.

GURHAN'IN FERMANCISI DA TELLÂLIN ARKASINDAN GELİYOR. GURHAN DÜŞMANLARINA, VE KENDİSİNE İHANET EDENLERE AMAN VERMEZ

DELİKANLI

Şimdi herkes okunacak olan fermanı bekliyordu. Alış veriş durmuştu. Meraklı gözler Gurhan'ın adamına dikilmişti...

ÜÇ TUĞ OBASININ YENİLMEZ YÜCE BAŞBUĞU GURHAN'IN FERMANIDIR...

"ÜÇ TUĞ OBASINA VE ŞAHSINA KARŞI GİRİŞİLEN HER TÜRLÜ HAREKETİ ÖLÜMLE CEZALANDIRACAĞIM!"

"BUNDAN BİR SÜRE ÖNCE BANA BAŞKALDIRAN HAİN YEĞENİM KARSITAY VE TOLGA ADLI BİR TÜRK, TÜRLÜ OYUNLARLA ELİMDEN KAÇMIŞLARDI... ADAMLARIM BU ALÇAKLARIN SIĞINDIKLARI YERİ BULDU..."

Fermancı, Gurhan'ın fermanını okuyup koynuna soktuktan sonra oradan uzaklaştı. Halk, bu beklenmedik ölüm karşısında iyice şaşırmıştı. Gurhan, güzel Tana'nın babasını bile ölüme mahkûm ediyordu. Birden, gerilerden bir ses yükseldi.

AÇILIN! AÇILIN!

"ONLARI, YAKINDA EVLENECEĞİM TANA'NIN BABASI KABAY EVİNDE SAKLAMIŞ. BU DAVRANIŞINDAN ÖTÜRÜ İBRET ALINMASI İÇİN KABAY'I ÖLÜM CEZASINA ÇARPTIRDIM!"

Gurhan'ın çerilerinden biri elindeki kırbacı sağa sola savurarak yol açıyordu.

SAVULUN! AÇILIN KÖPEKLER!

Gurhan başmuhafızı Yurga ile pencereden, pazar yerinde olanları izliyordu...

EMNİYET TEDBİRİ ALINMIŞTIR YÜCE BAŞBUĞ. ÇERİLERİMİŞ DEĞİŞİK KIYAFETLER GİYDİREREK HALKIN ARASINA SALDIM...

Kırbaçla yol açan çerinin arkasından diğer bir çeri, atını yavaşça pazar yerinin ortasına doğru sürmeğe başladı. İhtiyar Kabay, elleri ata bağlı olduğu halde meydana çıktı.

Abdullah Turhan

İhtiyar Kabay yavaş yavaş atın arkasından ilerlerken pazar yerini dolduran sessizlik birden uğultu halini almıştı...

Bir köşede, tavuk hırsızını sıkıştıran delikanlı, Tana'nın babasının bu dehşet verici durumu karşısında bir an irkildi.

O.. EVET! O!..

KABAY!..

Sürücü atını tam meydanın ortasında durdurdu. Gözleri ile davulcuyu aradı...

Neden sonra davulcu, elin deki tokmağı var gücü ile davula vurunca..

GÜM

...çeri altındaki atın dizginlerine yapışıp hayvanın karnına topukları ile kuvvetli bir darbe indirdi... At büyük bir kişneme ile ileri fırladı...

DEEEHH!

...İhtiyar Kabay'ın bileklerine bağlı bulunan ip birden gerildi...

Halk dehşet içinde, Tana'nın babasının atın arkasından sürüklenişini seyrediyordu...Çeri atı, açık bulunan kapıya doğru sürmeğe başladı...

Pelerinli genç birden elini tozlu çizmesine uzatıp içinden sakladığı hançeri çıkardı...

HENÜZ GEÇ KALMIŞ DEĞİLİM

Ve hızla çizmesinden çıkardığı hançeri fırlatıp attı...

Hançer hedefini bulmuştu. İhtiyarı sürükleyen atın sahibi boğuk bir feryad koparark tepeüstü yere düştü.

AHHHH!

Gurhan, çerisini öldüren delikanlıyı tanımıştı...

EVET O! TOLGA DENEN ALBİ!.. ÇABUK YAKALAYIN ONU!..

KAÇIRMAYIN

ATI DURDURMALIYIM! YOKSA İHTİYAR KABAY PARÇA PARÇA OLACAK!

Daha önce kıyafet değiştirip halkın arasına karışan çeriler, ihtiyar Kabay'ı kurtarmak için harekete geçen Tolga'ya hücuma başladılar... Tolga, bir tanesinin elindeki kargıyı tutarken diğer birine kuvvetli bir yumruk indirdi...

AHH!

KABAY, ÇABUK ATA ATLA! KALK YERDEN... ÇABUK!..

İhtiyar Kabay, Tolga'nın uyarması üzerine güçlükle yerden doğruldu.

EĞER AT HAREKET EDERSE HALİM HARAPTIR. BİR AN ÖNCE ONA BİNMELİYİM...

Arkadan sinsice saldıran çeri böğrüne yediği bir kargı tersi ile kendinden geçti...

HINO!

Tolga, çerilerden birinden aldığı kargıyı sağa sola savurmağa başladı...

AHH!...

Tolga, kendisini yakalamak isteyen Gurhan'ın cerileri ile mücadele ederken, İhtiyar Kabay sahipsiz kalan ata doğru var gücü ile koşmağa başladı..

HEY! KABAY KAÇIYOR VURUN ONU!

Fakat Gurhan Tana'nın babasının hareketlerini dikkatle izliyordu.

İHTİYARI ÖLDÜRÜN!!!

NİHAYET ATI ÜRKÜTMEDEN YAKALAYABİLDİM. ONLAR TOLGA İLE UĞRAŞIRKEN BEN RAHATÇA KAÇABİLİRİM.

Pazar yerini dolduran çerilerden biri, Başbuğları Gurhan'ın seslenişi üzerine elinde tuttuğu kargıyı, atla kaçmak isteyen kabaya nişanladı...

Tana'nın babası atın dizginlerini yakalamak üzere idi ki, birden hayvan korkunç bir kişneme ile arka ayakları üzerine kalktı...

İhtiyar kabay dizginleri bir an önce yakalamak için tekrar ata doğru uzandı.

NE OLDU BU HAYVANA.. DİZGİNLERİ TUTAMIYACAĞIM. TANRIM

HAYIR!...

Hayvanın bu kadar huysuzlanmasına sebep, çerinin fırlattığı kargının kaba etine saplanması idi. Hayvan birden ok gibi fırladı...

Kargının tesiri ile huysuzlaşan at kapıya doğru dörtnala koşarken ihtiyar Kabayı da peşinden sürüklemeye başlamıştı.

Kabay kurtulmak ümidi ile son bir defa bağırdı..

TOLGA

Gurhan'ın çenleri ile uğraşa giren Tolga sesin geldiği tarafa doğru başını çevirince...

...Tana'nın babasının, tozu dumana katarak koşan hayvanın arkasından çırpına çırpına sürüklendiğini gördü...

Abdullah Turhan

BÜTÜN UĞRAŞMALARIM BOŞA GİTTİ...ŞİMDİ POSTU KURTARMAYA BAKALIM.

Tolga, elindeki kargıyı son bir defa çerilerin üzerine doğru sal-ladıktan sonra...

AÇILIN!

...Bir adım geri sıçradı... çerilerden bir tanesini ni-şanlayıp kargıyı bıraktı...

Hemen sonra, kılıcını kınından çekip çıkardı...

GELİN BAKALIM GURHAN'IN İTLERİ!.. OYUN DAHA BİTMEDİ

AHH!

Tolga, pazar yerindeki çadırlardan birine sır-tını verip kılıcı ile kendini korumaya çalışıyor-du. Birden bir darbe ile çadırın kalın sopasını ikiye böldü.

Kalın çadır bezi, hışımla saldıran çerilerden birka-çının başına indi...

Tolga, bunu fırsat bilip kenara doğru sıçradı...

KÜT!

Tam kapıya varıyordu ki, geriler-den fırlatılan bir kargı kıl payı sırtını yalıyarak üstündeki ahırı ile birlikte kütlüğe girdi...

Tolga'nın bir anlık duraklamasından yararlanmak isteyen çeriler, göz açıp kapanıncaya kadar delikanlının etrafını sardılar... Uzun kargılarını yiğit Türk'e doğru çevirdiler...

Gözleri hırstan kana bulanmış çeriler, kargılarını yavaş yavaş Tolga'ya yaklaştırmağa başladılar. Tolga tam ümüdini yitirmişti ki birden Gurhan'ın kalın sesi duyuldu...

DURUN!

O'NUN LEŞİ İŞİMİZE YARAMAZ. ONU YEM OLARAK KULLANACAĞIM. KARGITAY DOSTUNU KURTARMAK İÇİN BURAYA DÖNECEKTİR!

ÇABUK BU SOYSUZU ZİNDANA ATIN!

Gurhan'ın emri yerine getirilirken aynı anda, bir atlı arkasında toz bulutu bırakarak koşan bir hayvanın peşine takılmıştı.

Abdullah Turhan

Atın sürücüsü, siyah saçlı, hafif çekik gözlü güzel bir kadındı.. Öndeki ata ulaşmak için hayvanını durmadan topukluyordu...

ATIN ARKASINDA, YERDE SÜRÜNEN BİR ŞEY VAR.

Aradaki mesafe gittikçe daralıyordu. Güzel sürücünün iri gözleri birden yerinden fırlıyacak mış gibi oldu..

TANRIM!..

ATIN SÜRÜKLEDİĞİ O... EVET... TANA'NIN BABASI KABAY!

Genç kadın ihtiyar Kabay'ın bu feci durumu karşısında şaşkına dönmüştü. Ani bir kararla belindeki kılıcı çekti sıkardı..

DEEEH!

Genç kadın, ihtiyar Kabay'ı sürükleyen ata oldukça yaklaşmıştı. Elindeki kılıcı birden..

...İhtiyarın ellerine bağlı ipe indirdi. İp kopunca Kabay tozlar arasında yığıldı kaldı...

Abdullah Turhan

Genç kadın Kabay'ı bir müddet dinledikten sonra yavaşça doğruldu

Sürücü kılıcını kınına sokup dizginleri çekti. Attan inerken gözlerini, yerde cansız yatan ihtiyardan ayırmıyordu.

HİÇ KIPIRDAMIYOR.

ÖLMÜŞ... BUNU TANA'YA NASIL ANLATACAĞIM. İMKÂNSIZ...

Genç kadın ihtiyarın cansız vücudunu atına yerleştirerek köye doğru yol almağa başladı. Gün batımına yakın Kabayın köyüne ulaştı.

Babasının kaşırılışından bu yana evinden dışarı çıkmayan Tana telaşla başını kapıdan uzatıp gelenlere baktı..

ATIN ÖNÜNDEKİ... EVET, O... BABACIĞIM...

Köy halkı ihtiyar Kabayın cesedi etrafında toplanmıştı.. Tana gördüklerine bir türlü inanmak istemiyordu...

Nefes nefese duran ata doğru ilerleyip babasının soğumuş vücuduna iyice yaklaştı..

İNDİRİN ATTAN..!

Köy halkı usulca ihtiyarı attan indirdi... Giysileri yırtılmış, bütün vücudu kana bulanmıştı. Tana ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Hain Gurhan babasını öldürmüştü..

BÜTÜN BUNLARA SEBEP OLDUĞUM İÇİN KENDİMİ AFFETMİYECEĞİM TANA!.

SAÇMA BİR DÜŞÜNCE BU KARGITAY

BABANI, BENİ SAKLADIĞI, BANA YARDIM ETTİĞİ İÇİN ÖLDÜRDÜ. BELKİ TOLGA'YI DA ÖLDÜRMÜŞTÜR

UNUTTUĞUN BİR ŞEY VAR. GURHAN'IN ÖLDÜRDÜĞÜ TEK BABAM DEĞİL KARGITAY.

Tana güzel başını Karşıtaydan ayırıp tekrar babasının soluk yüzüne doğru çevirdi. Gözlerinde yaş yerine şimdi kin ve nefret vardı.

BABAMIN ÖLÜMÜNDE SENİN BİR SUÇUN YOK KARŞITAY. BİR GÜN BÖYLE OLACAĞI, HAİN GURHAN'IN BABAMI ÖLDÜRECEĞİ BELLİ İDİ

ELİ SİLÂH TUTAN HER KES HAZIRLANSIN!.. GURHAN'IN YAPTIKLARINA SON VERMENİN ZAMANI GELDİ.

İhtiyarın cesedini getiren genç kadın, Tana'nın bu sözlerinden sonra atını geldiği yöne doğru toplayıp gözden kayboldu...

O gece Karşıtayın gözüne uyku girmiyordu.

TOLGA, KABAY'I KURTARMAK İÇİN UÇ TUĞ OBASINA GİTMİŞTİ. İHTİYARIN ÖLÜSÜ GELDİ. AMA TOLGA'DAN BİR HABER YOK.

BENİM YÜZÜMDEN HERKESİN BAŞI DERDE GİRDİ. YAPILACAK TEK ŞEY VAR... O DA...

Kargıtay birden yatağından doğruldu.

TANA „ELİ SİLÂH TUTAN HERKES HAZIRLANSIN„ DEMİŞTİ. GURHAN HAİNİNE KARŞI SALDIRIYA GEÇECEKLER. AMA ONUNLA BAŞEDEMEZLER... BENİM YÜZÜMDEN KÖY MAHVOLACAK. EN İYİSİ GURHAN'A TESLİM OLMALIYIM.

Kargıtay ayağa kalkıtı. Başını Tana'nın yattığı odaya doğru çevirdi...

TANRIYA EMANET OL TANA. BÜTÜN BU FELÂKETLERDEN SONRA BİR DE SENİN ÖLÜMÜNÜ DÜŞÜNMEK ÇILDIRTIRDI BENİ...

Kargıtay usulca üstünü giyindi. Gecenin karanlığında, çıt bile çıkarmadan yol hazırlığına koyuldu. Tana'yı uyandırmamak için çok dikkatli hareket ediyordu...

Fakat arkadan gelen kapı sesi ile Kargıtay bir an irkildi.

Açılan kapıdan Tana gözüktü.

BİLİYORUM, GURHAN'A GİDECEKSİN. AMA ELİNE NE GEÇECEK. SENİ DE BABAM GİBİ ÖLDÜRECEK.

Kargıtay, Tana ile yüz yüze gelmemek için çok gayret sarfediyordu...

BABAMIN GİZLİ HAZİNELERİNİN YERİNİ YALNIZ BEN BİLİYORUM.. ONUN İSTEDİĞİ BU HAZİNELER. YERİNİ SÖYLEMEDİĞİM İÇİN BENİ ÖLDÜRECEKTİ.

YANILIYORSUN TANA. GURHAN'IN İSTEDİĞİ BENİM CANSIZ VÜCUDUM DEĞİL.

O HAZİNELERİN SAHİBİ SENSİN KARGITAY. GURHAN ONLARA KAVUŞUNCA İLK İŞİ SENİ ÖLDÜRMEK OLACAKTIR.

BİLİYORUM TANA.. AMA KÖYÜ KURTARIRIM HİÇ OLMAZSA... GİTMELİYİM TANA...

Fakat...

Kargıtay hislerine mağlûp olmamak için dişlerini ve yumruklarını olanca gücü ile sıkıyordu

GİTME KARGITAY. BERABER DÖVÜŞELİM. GURHAN'A KARŞI SAVAŞACAK OLAN YALNIZ BU ÜÇ BEŞ KÖYLÜ DEĞİL...

Tana Kargıtay'a iyice sokulmuş, onu bırakmak istemiyordu.

NE DEMEK İSTİYORSUN TANA? GURHAN'A KARŞI SAVAŞACAK BAŞKA KİŞİLER DE Mİ VAR?

EVET KARGITAV... KAYALIKLARDA YAŞIYORLAR. NE OLUR, BANA DAHA SUAL SORMA

YARIN ŞAFAKLA SENİ ODAYA GÖTÜRECEĞİM.

Bütün gece ne Tana'nın, ne de Kargıtay'ın gözüne uyku girmedi. Şafakla beraber her ikisi atlarına binip köyden ayrıldıklarında Kargıtay'ın kafası karmakarışıktı. Bir taraftan düşünürken, diğer taraftan Tana'nın bahsettiği şeyi merak ediyordu.

İŞTE KAYALIKLARA ULAŞTIK KARGITAY...

KAYALIKLARA NASIL TIRMANACAĞIZ TANA?..

BU SENİ KORKUTMASIN. BURADA YAŞIYANLARI DÜŞÜN.

Yorucu bir yolculuktan sonra düzlüğe ulaştılar. Yüksekçe bir kayanın üzerinde duran iki pusatlı kadın Tana ile Kargıtayın gelişini izliyordu.

BU GELEN TANA DEĞİL Mİ?

Bunlar gözcüler... Beni tanırlar...

Gözcüler mi? FAKAT...

EVET KARGITAY... İKİ KADIN GÖZCÜ... GURHAN'IN ZULMÜNDEN KAÇAN YÜZLERCE KADIN VAR BURADA GELMEZSİN DİYE SANA GECE HAKİKATİ SÖYLEMEDİM. SAKIN ONLARI KÜÇÜK GÖRME...

Tana'nın anlattıkları kargıtay'ı büsbütün şaşırtmıştı...

GURHAN'A KARŞI NASIL SAVAŞIRLAR?

BİRAZDAN BU SÖYLEDİKLERİNE PİŞMAN OLACAKSIN KARGITAY...

Tana'nın kendinden bu kadar emin konuşması kargıtay'ı daha da şaşkına çevirmişti... Neden sonra bu şaşkınlığın yerini ümitsizlik aldı..
Tana'nın bahsettiği savaşçı kadınlar, onun bütün ümidini yitirmiş-ti...
Yolculuğun sonuna gelmişlerdi... Büyük bir kayayı döndükle-rinde...
İŞTE ONLAR!. TANRIM!!!. GUR-HAN'LA NASIL SAVAŞIRLAR.. HEPSİ KADIN...
Gerçekten, vahşi ve çıp-lak araziye uygun giyişili birçok güzel kadın, ellerin-de pusatları ile Tana ve Kargıtay'ın gelişlerini izliyorlardı....

Kadınlar arasından bir güzel birden atılıp Tanâ'nın atını tuttu... Gözleri dolu dolu idi...

GURHAN'IN BABANA YAPTIKLARINA ÇOK ÜZÜLDÜK TANA...UMARIM İYİ NİYETLERLE GELDİN BURAYA...

Tana hiç konuşmadan atından indi..

Kargıtay da onu takip etti...

Sonra güzel gözlerini, kendisini karşılayan genç kıza doğru çevirdi.

EVET BİLGE. AMA DAHA ÖNCE DOSTUMUZ KARGITAY'A NASIL SAVAŞÇILAR YETİŞTİRDİĞİMİZİ GÖSTERMEMİZ GEREK. HAZIRLANSINLAR..

Tana'nın konuşmasından sonra Bilge'nin bir işareti ile, etrafı çevreleyen savaşçı kadınlar gözden kayboldu... Kargıtay bütün bunlara hiçbir mâna veremiyordu...

GEL KARGITAY. GÖRECEĞİN ŞEYLER VAR..

Kargıtay güzel Tana'nın peşisıra yürümeğe başladı... Düzlüğün rahatça görüldüğü yere gelince genç kız durdu...

SENİ BURAYA GETİRDİĞİM İÇİN BANA HAYIFLANIYORSUN. BELKİ BİRAZDAN GÖRECEKLERİN SENİ RAHATLATIR.

Tana'nın sözlerinden sonra kayalar arasından çıkan bir kadın, atını düzlükte çakılı kazığa doğru sürdü...

...kazığın önünde durdu ve beklemeğe başladı...

Ortalıkta sinirleri bozan bir sessizlik vardı...

Genç kadın biraz sonra atının dizginlerini çekip usulca yere indi. Birkaç adım yürüdükten sonra.

Kargıtayın şaşkınlığı henüz geçmemişti... Birden kayalar arasından duyduğu acaip seslere doğru başını çevirdi.

¡YAAA!..

¡YAAA!

¡AAAA...

BU SESLER... EVET.. DAHA ÖNCE DUYMUŞTUM..

Bu vahşi çığlıkları atan, kayalar arasından düzlüğe doğru doludizgin at koşturan birkaç kadın sürücüden başkası değildi. En öndeki kadının eli sırtında asılı duran sadaktaki oklara uzandı...

Sadağından çektiği oku, diğer elinde sımsıkı tuttuğu yayına yerleştirirken atını, kazığın arkasında put gibi duran güzel kıza doğru sürüyordu.

... bıraktı... Genç kız, okun kendisine doğru geldiğini gördüğü hâlde kılını bile kıpırdatmıyordu...

Birden yayı olanca gücüyle gerdi. Oku kıza doğru nişanlayıp..

Kargıtay gördüklerine bir türlü inanmak istemiyordu...

FAKAT... BU DELİLİK... KIZI ÖLDÜRECEKLER.

Sürücünün attığı ok genç kadının, arkasında bulunduğu tahta kazığa saplandı.

İlk sürücünün arkasından ikincisi izledi. Atını bir yıldırım gibi hedefe doğru sürerek yayını gerip bıraktı.

Bunu bir diğeri izledi. Yaylar geriliyor. İnce parmaklar arasına sıkıştırılan oklar bırakılıyor...

Atılan her ok havayı yırtarak tahta kazığa saplanıyor, bu ölüm sınavı, bir put gibi duran genç kadının kılını bile kıpırdatmıyordu.

Ok atışından hemen sonra, kayalar arasından çıkan birkaç at, tozu dumana katarak düzlüğe doğru akmaya başladı

Kargıtay, sahipsiz koşan bu hayvanlara büyük bir merakla bakıyordu..

Hayvanların sol yanlarında sipere yatmış sürücü kadınlar büyük bir hünerle eyerlerin üzerine doğruldular...

Birden ağzından belirsiz birkaç kelime çıktı. Gördüğü şeyler onu çok şaşırtmıştı...

Sürücü kadınlar, kulakları tırmalıyan vahşi çığlıklarını koparıp allarını düzlükte bir kasırga gibi sürerek geldikleri yere döndüler...

°YAAAAAA.°

İYAAAAAAA..

Bu dişi yaratıkların hünerleri Kargıtay'ı oldukça şaşırtmıştı. Bir rüya gördüğünü sandı. Ama o çığlıklar... Kulak zarlarını rahatsız eden o çığlıkları daha önce de duymuştu.

HATIRLADIM!.. NİHAYET HATIRLADIM!..

NEYİ?!

BU ÇIĞLIKLARI!... KADIN SÜRÜCÜLER İÇİN SANA KÖTÜ BİRŞEY SÖYLEDİMSE BENİ BAĞIŞLA TANA...

TOLGA, BENİ GURHAN'IN ELİNDEN KAÇIRDIĞINDA PEŞİMİZE DÜŞEN ÇERİLERİ KİMLERİN ÖLDÜRDÜĞÜNÜ MERAK EDER DURURDUM.., TOLGA BENİ ATINA ALMIŞTI. BİR ARA KENDİMDEN GEÇİP ATTAN DÜŞMÜŞ, YERDE BAYGIN YATARKEN BU VAHŞİ ÇIĞLIKLARI DUYMUŞTUM.

Kargıtay Tana'nın omuzlarından tutup sözlerine devam etti..

GURHAN'IN USTA ÇERİLERİNİ TEKER TEKER ÖLDÜREN BUNLARDI

DEMEK, HEMEN HAREKETE GEÇMELİYİZ TANA.

Kargıtayın sözleri Tana'yı çok sevindirmişti.

DEMEK GURHAN'A GİTMEKTEN VAZGEÇTİN KARGITAY...

Tana birden kollarını Kargıtayın boynuna doladı ve iri, nemli dudaklarını onun dudaklarına gömdü...

O gece iki sevgili, kayalar arasında kurulu küçük kulübelerden birinde, şafakta başlıyacak uğraşı bir yana atıp doyasıya sevişip koklaştılar...

Güneş Altay dağlarının karlı tepelerinden yeni yeni doğmaya başlamıştı ki, Üç Tuğ obasının gözcülerinden biri arkadaşlarına seslendi...

HEY, ŞURAYA BAKIN! GELENLER VAR..

Muhafızlar işaret edilen tarafa doğru dikkatli bakınca...

HAKLISIN! KUMANDAN YURGA'YA HABER SALIN!..

ARALARINDA ÇOCUKLAR DA VAR. BİR FELÂKETE UĞRAMIŞLAR GALİBA.

Obaya doğru ilerliyen bu yorgun kişilerin gerçekten bir felâketle karşılaştıkları yüzlerinden belli oluyordu. En öndeki ihtiyar, elinde tuttuğu sopayı havaya kaldırarak arkasından gelenlere durması için işaret verdi.

Bu yoksul birkaç kişi ihtiyarın işareti üzerine oldukları yerde durdular. İhtiyar, sırtında taşıdığı yükünü aşağı indirirken kısık gözlerini, kendisine seslenen muhafıza doğru çevirdi...

NECİSİNİZ? NEREDEN GELİYORSUNUZ? CEVAPVER İHTİYAR.

Muhafızlardan biri kumandan Yurga'ya gelenleri haber vermişti.

AÇIN KAPIYI MUHAFIZLAR! ONLARI İÇERİ ALIN!

İhtiyar, kuruyan dudaklarını dili ile yalayıp güçlükle yutkunduktan sonra kısık sesi ile konuştu.

BİZ KABAY'IN KÖYÜNDEN GELİYORUZ. YÜCE GURHAN'A SÖYLEYECEKLERİMİZ VAR!

Abdullah TURHAN

KABAY'IN KÖYÜNDEN GELDİKLERİNE GÖRE SÖYLEYECEKLERİ ÇOK ÖNEMLİ OLMALI.

Yurga'nın emri ile üçtuğ obasının kapısı açıldı. Yorgun adımlarla gelenler içeri girdiler...

Kabay'ın köyünden gelenler üçtüğ obasının beğbuğu Gurhan'ın huzuruna alındılar...Gurhan, karşısında diz çöküp yalvaran bu yoksul kişilere uzun uzun baktıktan sonra ihtiyara doğru seslendi...

KONUŞ İHTİYAR! BANA ANLATACAĞIN ŞEYLER VARMIŞ... EĞER SÖYLEYECEKLERİN BOŞ ŞEYLERSE KELLENİ YOK BİL...

YÜCE GURHAN'IN KARŞISINDA BOYNUM KILDAN İNCEDİR. SÖYLEYECEKLERİM TANA VE KARGITAY İÇİNDİR.

Hazine lafını duyan Gurhan'ın gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi oldu... İhtiyarın söylediklerine inanmak istemiyordu...

YALAN!.. YALAN SÖYLÜYORSUN!

İŞTE İSPATI...

KARGITAY GELELİ KÖYDE HUZUR KALMADI. YILLARDAN BERİ SAVAŞ .. YÜZÜ GÖRMEYEN KÖYLÜNÜN ELİNE KILIÇ KALKAN VERİP ONLARI ŞİZE KARŞI KULLANMAK İSTİYOR. SAVAŞMAK İSTEMEYENLERE, KARGITAY, BABASINDAN KALAN HAZİNELERDEN BOL BOL KIYMETLİ TAŞLAR BAĞIŞLAYIP ONLARI KANDIRIYOR.

İhtiyar koynundan çıkardığı, kıymetli taşlarla süslü bir kolyeyi Gurhan'a doğru uzattı...

YALAN DEĞİL YÜCE GURHAN... BUNU, TANA'NIN EVİNDEKİ ESKİ BİR SANDIKTAN ALDIM. İÇİNDE BUNUN GİBİ YÜZLERCE, BİNLERCE VAR...

Gurhan birden ayağa kalkıp ihtiyarın elindeki kolyeyi aldı ve dikkatle baktı...

EVET.., İHTİYAR YALAN SÖYLEMİYORMUŞ. KARGITAY, BENDEN SAKLADIĞI HAZİNEYİ KÖYLÜLERE DAĞITIYOR...

BUNA ENGEL OLMALIYIM..

Gurhan, etrafını çevreleyen adamlarına seslendi...

ÇABUK ATIMI HAZIRLAYIN! KÖYE GİDİYORUZ.

Sonra kumandan Yurga'ya dönüp...

SEN BURADA KALACAKSIN YURGA. SOL KOLUNLA SAVAŞAMAZSIN. BU KÖYLÜLERİ DE GÖZ HAPSİNE AL. DÖNDÜĞÜMDE ONLARI BURADA BULMALIYIM...

Başbuğ Gurhan, Yurga ve birkaç muhafızını bırakarak pusatlarını kuşanmış çerilerinin başında olduğu halde Üçtuğ obasından ayrıldı. Biran evvel köye baskın yapıp kargılayın elinde bulunan hazinelere kavuşmaktan başka şey düşünmüyordu.

Yurga, Gurhan'ın, yaralı olduğu için kendisini obada bırakmasına fena halde içerlemişti. çerilerin uzaklaşması ile ilk emrini verdi.

O TOLGA DENEN TÜRK'Ü BURAYA GETİRİN!

Başbuğ Gurhan'a hazineleri haber veren ihtiyarın gözleri, Tolga'nınhapis bulunduğu zin-

dana doğru giden muhafızlara takıldı...

DEMEK TOLGA YAŞIYOR. HAREKETE GEÇMELİ.

Yurga'nın emri üzerine iki pusatlı muhafız derhal zindana girdiler. Biraz sonra Tolga'nın kapalı bulunduğu odanın kapısı gıcırdıyarak açıldı...
ÇIK DIŞARI! YURGA'NIN SENİ GÖRECEĞİ GELDİ...
Muhafızların peşinden giden ihtiyar köylü, kimsenin göremiyeceği kuytu bir yere saklanmıştı.
KÜT!
İŞTE GELİYORLAR..
İhtiyar tahta duvara iyice sokulavak nefesini tuttu... Tolga'yı götüren muhafızlar tam önünden geçiyordu ki...

İhtiyarın var gücü ile indirdiği sopa muhafızın suratını parçaladı. Tolga birden geri dönüp, şimşek gibi, diğer muhafızın üzerine saldırdı. Çeri, böğrüne yediği bir kafa ile havalandı...

Herşey o kadar çabuk oldu ki. İhtiyar bu defa kalın sopasını, Tolga'nın saldırdığı muhafızın suratına indirdi... İki çeri de bayılmıştı...

İhtiyar hareketsiz hale gelen çerilerden birinin kılıcını alıp Tolga'nın iplerini çözmeğe başladı...

CANINI BENİM İÇİN TEHLİKEYE ATTIN BABALIK.. NEDEN ?

BENİ KARGITAY YOLLADI. BİRAZDAN BURAYA GELECEKLER. KAPIDAN İÇERİ RAHATÇA GİRMELERİ GEREK...

HAREKETE GEÇMENİN TAM ZAMANI.

Gurhan'ın obasından ayrılışından az sonra...

Üçtuğ obasının civarında kuytu bir yerde, köyden toplanmış birkaç delikanlı ile dağlarda yaşayan savaşçı kadınlardan kurulu küçük ordu, başlarında Tana ve Kargıtay olduğu halde bekleşiyordu.

Gözcünün, Gurhan'ın obadan ayrılış haberini vermesi üzerine Tana, belinde asılı duran kılıcını kınından çekerek havaya kaldırdı...

BAŞARDIK KARGITAY... OBAYA YOLLADIĞIMIZ İLTİYAR, GURHAN'I KANDIRDI. ÜÇTUĞ OBASI BİZİMDİR ARTIK...

HÜCUUUUUM!..

Tana'nın işareti üzerine kadınlı erkekli savaşçılar, dehşet verici çığlıklarını atarak atlarını topukladılar... Şimdi Tana ve Kargıtay'ın emrindeki ordu Üçtuğ obasına bir sel gibi akmaktadır....

Tana ve savaşçı kadınlar üçlü obasına hızla at koştururlarken Gurhan'ın obada bıraktığı kumandan Yurga, çerilerine durmadan emirler yağdırmaktadır...

NERDE KALDI TOLGA DENEN SOYSUZ! OBADA TEMBEL TEMBEL DURMAK CANIMI SIKIYOR. ONUNLA BİRAZ EĞLENELİM!.. ÇABUK GETİRİN ONU SERSEMLER!...

Birden gözcülerden birinin kalın seşi Yurga'nın sözünü yarıda kesti...

KUMANDANIM! İLERDEKİ VADİDEN BİZE DOĞRU GELEN TOZ BULUTU GÖRÜYORUM...

NASIL? BAŞBUĞ GURHAN OLAMAZ..O DAHA KÖYE VARMAMIŞTIR

GELİYORUM ORAYA!..

Birden

OLDUĞUN YERDE DUR KUMANDAN!.. YAVAŞ YAVAŞ BANA DOĞRU DÖN!

Abdullah TURHAN

Yurga sesin geldiği tarafa dönünce..

BENİ İSTİYORDUN! İŞTE KARŞINDAYIM.. ŞİMDİ SÖYLEYECEKLERİMİ YAP!

Komutan Yurga karşısında Tolgay'ı görünce çok şaşırmıştı. Delikanlı sımsıkı tuttuğu yaydaki oku kendisine doğru nişanlamış, hiç kıpırdamadan öylesine duruyordu...
ÇERİLERİN OLDUKLARI YERDE DURSUNLAR! YOKSA ŞU OKU ALNININ ORTASINA YERSİN YURGA! HAYATIN ONLARIN ELİNDE.
Yurga Tolga'nın arkasındaki ihtiyarı görünce herşeyi anladı...
DEMEK KÖYLÜLERİN OBAYA SIĞINMASI TUZAKMIŞ. BİZE OYUN OYNADILAR...
Yurga çaresiz çerilerine seslendi..
ÇERİLERİNE, YÜZÜNÜ BENDEN AYIRMADAN EMİR VER KUMANDAN! BİR YİĞİTLİK YAPMAĞA KALKIŞMASINLAR!
DEDİĞİNİ DUYDUNUZ! SAKIN KIPIRDAMAYIN!
AKILLI BİR KİŞİYE BENZİYORSUN YURGA. ŞİMDİ ÇERİLERİNE SÖYLE, KAPIYI AÇSINLAR!

SÖYLEDİKLERİMİ DUYMADIN GALİBA YURGA. KAPININ AÇILMASINI İSTİYORUM ANLAŞILDI MI?..
DEDİĞİNİ YAPARSAM GURHAN BENİ AFETMEZ. O ZAMAN DA HAYATIM TEHLİKEDE! BANA YARDIM EDECEĞİNE SÖZ VER
PAZARLIKTAN HOŞLANMAM.. AMA TASALANMA... GURHAN'IN ÖLÜSÜNDEN SANA ZARAR GELMEZ
O esnada Kargıtay, Tana ve savaşçı kadınlar korkunç çığlıklar atarak Üçtuğ obasına oldukça yaklaşmışlardı...
BİRAZDAN ÜÇTUĞ BİZİM OLACAK TANA!
Abdullah TURHAN

Birden hiç beklenmedik birşey oldu. Havayı yırtarak gelen bir kargı Kumandan Yurga'nın göğsüne saplandı..

Yurga'yı vuran muhafız, çerileri harekete getirmek için avazı çıktığı kadar bağırıyordu...

BAŞBUĞ GURHAN DÖNÜNCEYE KADAR BU KALEYİ KORUMALIYIZ! DAVRANIN ÇERİLER!!!

ÖL..

Muhafızın ağzından birden boğuk bir feryat çıktı. Dışardan atılan bir ok sırtına saplanmıştı.

KALENİN ETRAFINI KUŞATMIŞLAR!

O DA NE

ACABA DÜŞ MÜ GÖRÜYORUM? BUNLAR KADIN!

Savaşçı kadınlar bir taraftan kalenin etrafını kuşatırlarken diğer taraftan içeriye ok yağdırıp Gurhan'ın çerilerine aman vermiyorlardı.

Gurhan'ın çerileri, savaşçı kadınların ok atışları karşısında şaşkına dönmüşlerdi.
AHHH!..
KAPIYI AÇMALIYIZ TOLGA!.
AL ŞU OKLA YAYI.
BENİ KORU BABALIK! DİKKAT ET, BAŞKA OK YOK...
Tolga birden bir ok gibi kapıya doğru atıldı. Gurhan dönmeden mutlak kaleyi ele geçirmeleri gerekiyordu.
HENÜZ BENİ GÖRMEDİLER.
...tam köşeyi dönüp kapıya yaklaşmıştı ki...
HELE DUR! AKLINCA KAPIYI MI AÇACAKSIN?!

Direğin arkasında pusuya yatmış olan ihtiyar, Tolga'nın güç durumda olduğunu görünce yayını gerdi ve bıraktı....

Ok hedefini bulmuştu. Kargıyı fırlatmak üzere hareket geçen çeri, korkunç bir çığlık koparak yere devrildi...

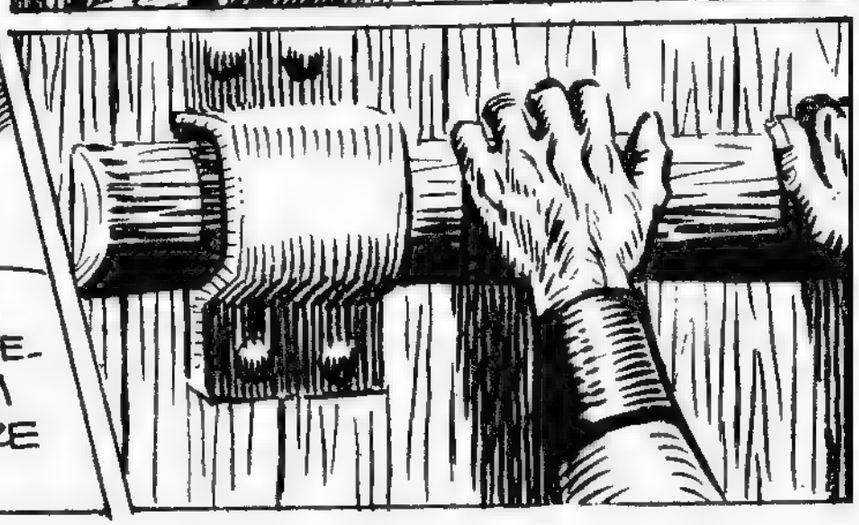

EYVAH! ENGEL OLMALIYIM..
İhtiyar, bir çerinin kılıcını çekerek kapıyı açmakta olan Tolga'ya doğru hızla atıldığını görmüştü...
SONUN GELDİ DELİ-KANLI! GEBERR!.
Tolga, bir solukta kalenin kapısına ulaşıp çelik gibi parmaklarını kapının büyük sürgüsüne yapıştırdı. O anda çerilerden birinin fırlattığı kargı omuzunu yalıyarak kapıya saplandı...
Fakat çerinin hevesi kursağında kaldı. İhtiyar, yaşlı vücudundan umulmayan bir çeviklikle fırlayarak, sopasını çerinin ense köküne indirdi...

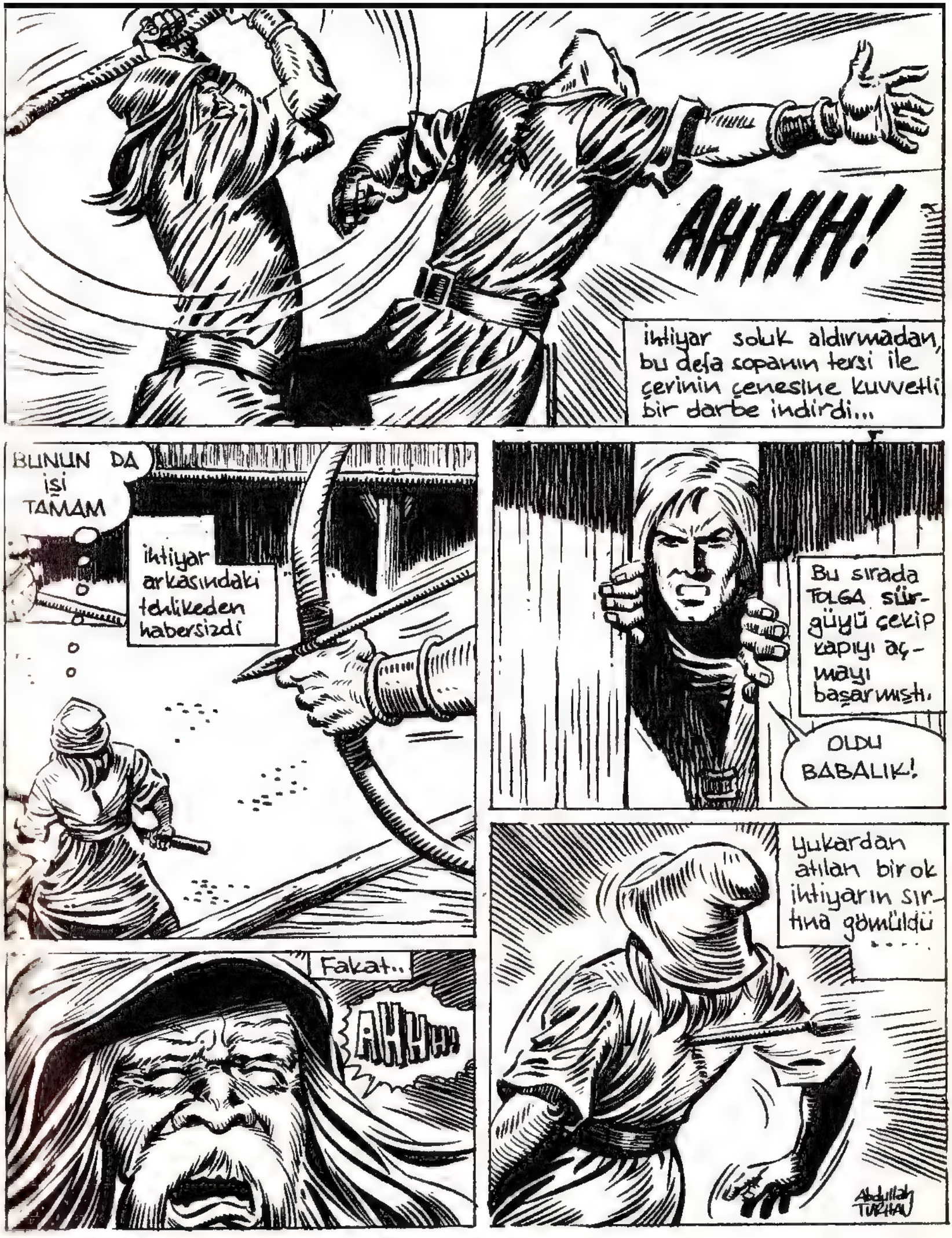
AHHH!
ihtiyar soluk aldırmadan, bu defa sopanın tersi ile çerinin çenesine kuvvetli bir darbe indirdi...
BUNUN DA İŞİ TAMAM
ihtiyar arkasındaki tehlikeden habersizdi
Bu sırada TOLGA sürgüyü çekip kapıyı açmayı başarmıştı.
OLDU BABALIK!
Yukardan atılan bir ok ihtiyarın sırtına gömüldü
Fakat..
AHHH!!
Abdullah TURHAN

İhtiyar, sırtına yediği okun tesiri ile yere yıkılırken, büyük kapı ardına kadar açılmıştı...

HEY! ŞURAYA BAK TANA!.. KAPI AÇILDI..

Tanaın beklediği bu idi. Savaşçı kadınlara dönüp...

PEŞİMDEN GELİN!

İhtiyar, güçlükle açtığı gözlerini Tolga'ya çevirdi...

ÖLSEM DE GAM YEMEM ARTIK

Bu sırada Tolga, ihtiyarı yerden kaldırıp bir kenara çekiverdi...

KAPI... KAPI AÇILDI MI OĞUL?

EVET BABALIK, AÇTIK KAPIYI...

İhtiyarın son sözleri idi bunlar. Tolga, usulca onun uzun, aksaçlı başını yere bıraktı.

RAHAT UYU BABALIK... UÇTUĞ OBASINI GURHAN'IN ELİNDEN ALIRSAK BUNDA SENİN PAYIN BÜYÜK OLACAK.

Tolga, ihtiyarın cesedini kuytu bir yere bıraktıktan sonra başını kapıdan dışarı uzattı.

GELİYORLAR. TANA'NIN BANA BAHSETTİĞİ KADINLAR BUNLAR OLACAK.

En önde Tana ve Kargıtay olduğu halde, savaşçı kadınlar bir yıldırım gibi açılan kapıya doğru ilerliyorlardı.

GÖRÜYOR MUSUN TANA? KAPIDAKİ TOLGA... TA KENDİSİ..DEMEK YAŞIYOR...

Az sonra, Tolga'nın açtığı kale kapısından ilk giren Tana oldu. Arkasından kargıtay ve savaşçı kadınlar, vahşi çığlıklar koparârak onu takip ettiler... Tana, yumruğunu sıkarak, kendisini izleyen kadınlara bağırdı...

ÖLDÜRÜN!!.. GURHAN'IN İTLERİNİ YAŞATMAYIN! HEPSİNİ ÖLDÜRÜN!

Tana'nın emrinden sonra, savaşçı kadınların fırlattığı oklar, kaleyi bekleyen Gurhan'ın çerilerinin üzerine bir yağmur gibi yağmaya başladı

AH!..

Üçtuğ obasının kalesi, savaşçı kadınların çığlıkları ve çerilerin ölüm feryatları ile dolmuştu..

Kaleyi müdafaa eden çeriler, savaşçı kadınların fırlattığı oklara hedef olup bir bir can verdiler... Az sonra kale ele geçmişti. Kadınların başı Tana, gözleri ile etrafı bir müddet taradıktan sonra atından inip kapıya doğru ilerlemeğe başladı...

TOLGA! GURHAN'IN SENİ DE ÖLDÜRDÜĞÜNÜ SANMIŞTIM. OH, TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN!

Tana, Tolga'nın yanına geldiğinde sevinci yarıda kaldı... Delikanlının arkasında, yerde upuzun yatan ihtiyarın cesedini görmüştü.

SAVAŞ KOLAY KAZANILMIYOR TANA... BENİ ZİNDANDAN O KURTARDI. KAPIYI AÇMAMA, YAŞLI GÜCÜ İLE YARDIM ETTİ. ÖLÜRKEN MUTLUYDU.

BURAYA GELMEK İÇİN BANA ÇOK YALVARMIŞTI.

Kargıtay'ın aralarına girmesi, Tana ile Tolga'nın üzüntülerini biraz olsun dağıtmıştı.

TOLGA!... SENİ GÖRDÜĞÜME ÇOK SEVİNDİM. GEÇ KALMAKTAN KORKUYORDUM.

ALDIĞIN BUNCA YARALARDAN SONRA ESKİ GÜCÜNE KAVUŞMAN BİR MUCİZE KARGITAY, TANRI SENİ KORUDU. ÜÇTUĞ HALKI SENİ GÖRÜNCE ÇOK SEVİNECEK.

ÜÇTUĞ HALKI HENÜZ DERTTEN KURTULMUŞ DEĞİL TOLGA..OYNADIĞIMIZ BU OYUNDAN SONRA AMCAMIN SURATININ ALACAĞI ŞEKLİ MERAK EDİYORUM

ALDATILDIK!

Gerçekten başbuğ Gurhan Köyü bomboş bulunca şaşkına dönmüştü. Hiç kıpırdamadan, uzun müddet atının üzerinde bir put gibi durdu.

Gözbebekleri sabitleşmiş burun delikleri daha da büyümüştü.

Neden sonra Gurhan, kendisine oynanan bu oyunun tesirinden güç de olsa kurtuldu...

Savaşçı kadınlar Üçtuğ obasını ele geçirdikleri sırada Gürhan çerileri ile köye varmış fakat ihtiyarın anlatıklarının yalandan ibaret oldu. ğunu anlayınca fena halde kızmıştı...

BİZE OYUN OYNADILAR... TANRI CANLARINI ALSIN!..

Başbuğ Gurhan atının dizginlerini hışımla çekip...

GERİ DÖNÜYORUZ!

Başbuğ Gurhan, arkasında çerileri olduğu halde obasına at koştururken Üçtuğ kalesinde büyük bir sessizlik hüküm sürüyordu.

Çerilerin önünde delice at koşturan Gurhan, kendisine oynanan oyunu bir türlü hazmedemiyor, hırsından hayvanın karnını kanatırcasına topuklu-yordu...

Gün yavaş yavaş kararmaya başladığında Başbuğ Gurhan ve adamları kaleye oldukça yaklaşmışlardı...

Gurhan birden atının dizginlerini çekti. Onu izleyen çeriler de aynı şeyi yaptılar...

KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ. KALEYİ ELE GEÇİRMİŞLER..

Başbuğ, çekik gözlerini, hiç kırpmadan uzun müddet üstüg kalesine dikti...

Gurhan'ın emri üzerine çeriler atlarından inip Üştuğ kalesinin önündeki geniş ovada mola verdiler... Karanlık iyice bastırmıştı. Çeriler, karınlarını doyurduktan sonra gecenin soğuğundan kurtulmak için büyük bir ateş yakıp etrafında kümelendiler.
Gurhan, bütün bunlardan uzak, karanlığa gömülen Üştuğ kalesine dönük, ayakta bir put gibi duruyordu...

SESLER KESİLDİ.. ATEŞ DE SÖNDÜ.. UYKUYA DALDILAR.

HAYIR TANA... YARINI BEKLERSEK BU UĞRAŞI KAYBEDERİZ. GURHANA KARŞI BU KALEYİ KORUYAMAYIZ. BİR ŞEYLER YAPMALI...

YARIN YORUCU BİR GÜN GEÇİRECEĞİZ TOLGA! BİRAZ DİNLENMELİSİN.

Tolga, uzun uzun düşündükten sonra fikrini Tana'ya açtı.

BİR PLANIM VAR. SAVAŞÇI KADINLARDAN BİRKAÇINI YANIMA ALIP KALEDEN ÇIKACAĞIM. ONLARI UYKUDA AVLAMALIYIZ TANA.

Az sonra Üçtuğ kalesinin kapısı yavaş yavaş aralandı.

Birkaç karaltı kapıdan sessizce çıkıp kalenin sağ tarafındaki çalılıklara doğru ilerlemeğe başladı.

Otlar arasına dalan karaltılar, Tolga ve birkaç savaşçı kadından başkası değildi...

SES: KARANLIKTAN MÜMKÜN OLDUĞU KADAR, KURU OT TOPLAMALIYIZ.

Tolga'nın emri üzerine savaşçı kadınlar kuru ot toplamak için harekete geçtiler. Bir müddet sonra Gurhan'ın nöbet tutan çerilerinden biri karanlıktan gelen bir takım gürültülere irkilerek başını çevirdi.

O DA NE?!

Savaşçı kadınlardan bir kaçı ellerinde meşalelerle çerilerin atlarını ürkütüyorlardı.

HEY! NE OLUYOR?!

UYANIN ÇERİLER!.. ATLARIMIZI ÇALIYORLAR

Fakat olan olmuş, savaşçı kadınlar hayvanların hepsini düzlüğe sürmüşlerdi.

Serbest bırakılan atlar karanlıkta kaybolup gittiler. Tolgahan'ın istediği olmuştu.

TAM ZAMANI! ÇALILARI ATEŞLEYİN!..

Tolgahan'ın emri ile savaşçı kadınlar tarafından, mola veren çerilerin etrafına yığılan çalılar bir bir ateşlendi...

Kuru çalılar birden alevlenince etraf gün gibi aydınlandı. Gurhan'ın çerileri bu ikinci olay karşısında iyice şaşkına dönmüşlerdi...

HEY! NE OLUYOR?!

...

HAY TANRI KAHRETSİN! DÖRTBİR YANIMIZI ATEŞLEMİŞLER. BİZİ KISKIVRAK YAKALADILAR.

Gurhan'ın çerileri dörtbir yanlarını saran alevlerin verdiği şaşkınlıktan henüz kurtulmuşlardı ki yeni bir tehlike ile karşı karşıya kaldılar. Üştuğ kalesinden, doludizgin at koşturan savaşçı kadınlar birsel gibi çerilerin üzerlerine akmaktaydılar...

Gurhan, panige kapılan adamlarını toparlamak için var gücü ile bağırıyordu.

ALEVLERDEN KURTULMAĞA BAKIN SERSEMLER!..

Savaşçı kadınlar, alevler arasında sağa sola koşuşan çerileri ok yağmuruna tutmağa başladılar.

Kargıtay, amcası Gurhani görebilmek için atını alevlerin içine doğru sürdü

HEPİMİZİ TEKER TEKER ÖLDÜRECEKLER!

BURADAN KURTULAMIYACAĞIZ!

Savaşçı kadınlar, bir taraftan alevlerin etrafında at koştururken diğer taraftan Gurhanin çerilerine ok atıp onlara aman vermiyorlardı...

GURHAN! YEĞENİN KARGITAY GELDİ. BİR BOĞA İLE CANIMA KIYMAK İSTEMİŞTİN! AMA BEN SENİ KENDİ ELLERİMLE ÖLDÜRECEĞİM! ÇIK MEYDANA

O DA NE?!

HEY KARGITAY! ŞILDIRDIN MI SEN? NE YAPIYORSUN? GİRME ORAYA!

Savaşçı kadınlarla amcası Gurhan ve adamlarına karşı saldırıya geçen Kargıtay'ın içini intikam hırsı kaplamıştı.

Delikanlı, içini kaplayan intikam hırsını yenemeyerek kendini alevlerin içindeki çerilerin arasına attı..

SEN ÇIKMIYORSAN BEN GELİYORUM GURHAN!

Tana, yanıbaşında savaşan Kargıtay'ı göremeyince merak lanmıştı.

HAYIR!

Kargıtay bir solukta alevlerin üzerinden geçmişti...

HAİN GURHAN! İŞTE GELDİM. ÇIK MEYDANA!

Gurhan, alevlerin üzerinden atlayıp kendisine haykıran delikanlıyı görünce birden cin çarpmışa döndü.

O... KARGITAY!

Hemen sonra, Kargıtay, az ilerde amcasının bir put gibi durup kendisine baktığını görmüştü.

İŞTE ORADA. TANRIM, SANA ŞÜKÜRLER OLSUN!

Amcasını gören Kargıtay bir şimşek gibi atıldı..

SAVULUN İTLER! AŞILIN!

Delikanlı, önüne çıkan çerilere amansız darbeler savurarak kalabalığı yardı geçti...

Kargıtay, kendisine engel olmak isteyen serileri bir bir tepeleyip amcası Gurhan'ın karşısına dikildi. Kanlı kılıcını kınına sokturtan sonra..

...atını, önünde hiç kıpırdamadan şaşkın duran Gurhan'a doğru sürüp, çelik gibi kuvvetli pençesini yakasına yapıştırdı...

HAYIR!

Başbuğ Gurhan'ın iri vücudu birden havalandı. Bütün bunlar bir anda olmuştu.

SENİ ÖLDÜRMEYECEĞİM. SENİN CEZANI BAŞKALARI VERECEK!

AH!..

Kargıtay, amcası Gurhan'ı önüne alarak atını tekrar alevlerin üzerine sürmeğe başlamıştı ki.

Çemberden birinin fırlattığı ok, başbuğları Gurhan'ı kaçırmak isteyen Kargıtay'ın sırtına saplanmıştı.

Delikanlının içini birden müthiş bir ateş kapladı. Gözleri kararadı. Dizginleri tutan çelik gibi parmakları gevşedi.

HAYVANI ALEV ÇEMBERİNDEN ATLATAMIYACAĞIM GALİBA. TANRIM, BANA GÜÇ VER...

Neden sonra Kargıtay'ın atı büyük bir kişneme ile alevleri yararak çemberden çıktı. Bunu ilk gören Tana olmuştu.

KURTULDU

Tolga da başını o tarafa çevirince...

◎ NE?!

Alev çemberini yararak geçen atın sürücüsü Gurhan'dan başkası değildi...

BU GURHAN'IN TA KENDİSİ...KAÇIYOR...

Tolga, birden kendini toparladı. Atının karnına müthiş bir topuk attı.

KARANLIKTA GÖZDEN KAYBOLDU, AMA ATIN NAL SESLERİNİ DUYUYORUM. ONU YAKALAMALIYIM.

Bu sırada Tana, kolunu havaya kaldırarak bağırdı.

DURUN! KARGITAY İÇERDE KALDI!.. OK ATMAYIN!

Savaşçı kadınlar Tana'nın dediğini yaptılar. Artık at kişnemeleri, ölüm feryatları ve kadınların vahşi çığlıkları duyulmuyordu. Ortalığı kaplayan bu sessizliği yanan kuru otların çıtırtıları bozuyordu...

Birden Tana'nın iri gözleri daha da irileşti.

TANRIM!

Tana, yavaş yavaş sönmeğe yüz tutan alevler arasından, çerilerden birinin sevgilisi Kargıtay'ı güçlükle taşıdığını görmüştü. Arkalarında, Gurhan'ın tüm güçlü çerileri, başları öne eğik, sessizce ayakta bir put gibi duruyorlardı...

Bütün bunları büyük bir şaşkınlıkla seyreden Tana, atını usulca çerilerin yanına sürdü.

KARGITAY!..

BİR HAİN YÜZÜNDEN ÇOK KAN DÖKÜLDÜ ÇERİ. ÜÇTUĞ OBASINI MESUT GÜNLER BEKLİYOR. KALEYE DÖNÜYORUZ...

MERAKLANMAYIN. KARGITAY UFAK BİR YARA ALDI... ADAMLARINI BIRAKIP BİR KÖPEK GİBİ KAÇAN BAŞBUĞDAN ÇOK ONUN GİBİ MERT VE CESUR BİR KİŞİYE İHTİYACIMIZ VAR. ÖLEN BABASINDAN SONRA ÜÇTUĞ OBASININ SAHİBİ ODUR. ONUN YAŞADIĞINI GÖRMEK BİZE YENİ BİR GÜÇ VERDİ.

Gün yavaş yavaş ağarmaya başlamıştı. Gurhan Tolga'nın takibinden kurtulmak için atını deliler gibi sürüyordu.

Gurhan hayvanı, yokuşu tırmanması için durmadan zorluyordu.

Ama yorgun atın bir adım atacak gücü kalmamıştı.

HAYDİ TANRININ CEZASI.. GAYRET!

İHANET!

Hayvan birden kişniyerek arka ayakları üzerine kalktı. Binicisini yere atmak istiyordu.

ANLAŞILDI. BU YOKUŞU SENSİZ TIRMANACAĞIM.

TAHMİN ETTİĞİM GİBİ GURHAN ATINDAN İNİYOR..

Başbuğ Gurhan atın üzerindeki sadağı alarak kayalara tırmanmağa başladı...

ELİMDEN KURTULAMIYACAKSIN KOCA AYI! TEPEYE SENDEN ÖNCE VARACAĞIM.

O KADAR YORULACAKSIN Kİ, KAVGA EDECEK GÜCÜN KALMAYACAK

Gerçekten çıplak kayalara tırmanmak Gurhan'ı çok yormuştu... Bir ara sırtını kayaya vererek dinlendi...

ARKAMDAN GELEN YOK. TAKİPTEN VAZMI GEÇTİ ACABA?

Fakat...

YÜCE BAŞBUĞA HOŞ GELDİN DERİM.

NE?

Gurhan sesin geldiği yöne başını kaldırınca şaşkına döndü. O kayalardan tırmanırken Tolga atını yol boyunca sürmüş ve tepeye ulaşmıştı.

KISKIVRAK YAKALANDIN GURHAN! ELİNDEKİ SADAĞA GÜVENME!

VAY ALBIZIN DÖLÜ! AMA BENİ KOLAY KOLAY YAKALAYAMAZ.

Ok Tolga'nın kulağı dibinden vınlıyarak geçti.

Başbuğ Gurhan sadaktan çıkardığı oku yayına takarak Tolga'ya nişanladı. Var gücü ile yayı gerip bıraktı...

BOŞA GİTTİ GURHAN! SAVAŞÇI KADINLAR KADAR KESKİN NİŞANCI DEĞİLSİN!

.... ani bir kararla atından indi...

ONA BU KADAR UZAKTAN HİÇBİR ŞEY YAPAMAM.

ONA YAKLAŞMALIYIM.

AŞAĞIYA İNMEĞE ÇALIŞIYOR GALİBA... AMA BAŞARAMIYACAK.

.... kayalar üzerinden atlıya atlıya hedefe doğ-ça yaklaşmıştı. Fakat Gurhan yerini değiştirip birden meydana çıkınca...

....., büyük bir hızla kendini kayalardan aşağı bıraktı. Gurhan'ın attığı ok kayaya çarptı...

HAY CANINI ALBIZLAR ALSIN! İKİ OK KALDI.

BU DEFA GEÇ KALDIN BAŞBUĞ HAZRETLERİ!

Gurhan sadakta bulunan oklardan birini yaya yerleştirmek üzere idi ki..

HEY!..

Gurhan, yalınkılıç üzerine doğru atılan Tolga'dan sakınmak için birkaç adım gerileyip yayını çekti...

Fakat hareketini tamamlayamadı..

GALİBA SONUN BENİM ELİMDEN OLMAYACAK.

Başbuğun ağzından boğuk bir feryat çıktı. Kayanın ucuna geldiğini farkedememişti.

Elindeki oku ve yayı unutup kendini toparlamak için harekete geçti.

Ama geç kalmıştı.

Gurhan toz toprak içinde aşağıya doğru yuvarlanmaya başladı. Tolga'nın kılıcından kaçmak isterken daha büyük tehlikenin kucağına düşmüştü.

GEBER PİS MAHLÛK!.. SENİ CANLI TESLİM ETMEK KADERDE YOKMUŞ...

Fakat..

NE?! OLACAK ŞEY DEĞİL.

Yola kadar yuvarlana yuvarlana inen Gurhan, hiçbir şey olmamış gibi yerden doğrulup kalktı ve...

...atına doğru koşmağa başladı...

Gurhan bir solukta atına yaklaştı. Tam dizginleri tutacağı sırada....

Tolga, sadaktaki tek oku başbuğun yerde bıraktığı yaya yerleştirip nişanladı...

Ok havayı yararak aşağılara kadar indi ve Gürhan'ın atının dizginlerini ikiye böldü...

At birden huysuzlaşmaya, ön ayaklarını havaya kaldırarak kişnemeye başladı. Gurhan büyük bir şaşkınlık ve çaresizlik içinde kalmıştı...

Gurhan hayvana binmek için boşuna çırpınıyordu. Tolgā'nın attığı okun tesiri ile parlayan at birden ok gibi fırlayıp, tozu dumana katarak gözden kayboldu...

GELİYORLUM GURHAN! TANA, KARGITAY VE DAHA YÜZLERLE KİŞİ SENİ MERAKLA BEKLİYORLAR

Kaçan atın arkasından çaresiz bakan Gurhan, Tolganın gür sesi dehşete düşürmüştü.

Hemen sonra delikanlının nefesini ensesinde hissedince ürperek geri döndü.

DÜŞ ÖNÜME GURHAN! SAKIN BİR YARAMAZLIK YAPMA!

SENİ UÇTUĞ OBASINA GÖTÜRECEĞİM

SENİN CEZANI ONLAR VERECEK GURHAN. YILLARCA ZULMÜNDEN İNLEYEN TÜÇTUĞ OBASI SENİN MEZARIN OLACAK.

BU SÖZLERİNLE BENİ YILDIRAMAZSIN! TE TANA'DAN, NE KARGITAYDAN, NE DE DİĞERLERİNDEN KORKMUYORUM DELİKANLI!

BENİ ONLARIN ELİNE TESLİM EDEBİLİRSİN...

„AMA CANLI DEĞİL!

Gurhan, birden Tolga'nın pusat tutan elini yakalayıp hızla kendine doğru çekince...

...emli kılıç kabzasına kadar karnına girdi.

HEY! NE YAPIYORSUN!?

Neden sonra Tolga'nın bileğine yapışan parmaklar yavaş yavaş gevşemeğe başladı.

Gurhan'ın iri vücudu boş bir çuval gibi yere serildi.

TANA VE KARGITAY'A TESLİM OLMAMAK İÇİN CANINA KIYDI. AMA ONU ÜÇTUĞ OBASINA GÖTÜRMELİYİM.

Tolga, Başbuğ Gurhan'ın soğuk vücudunu önüne alarak atını obaya doğru sürmeğe başladı.

Gurhanin ölümüyle kan ve ölüm dolu huzursuz günler bitmiş, yerini sakin ve çok şey vadeden güzel günlere bırakmıştı. Artık üçtüğü obası halkının gelecekten endişe etmeleri için hiçbir sebep yoktu

YOLCU YOLUNDA GEREK. BENİM BURADA İŞİM KALMADI

GÜLE GÜLE TOLGA.. YAPTIKLARINI UNUTMAYACAĞIZ.

Ve Tolga,, atını zorlu yeni uğraşlara doğru dizginledi. Yağız at ve üzerinde heykel gibi dimdik duran binicisi, ardında bir toz bulutu bırakarak gittikçe uzaklaştılar ve ufukta kayboldular.

SON